¶Verborũ præterita & supina.

¶GRAMMATICAE PRIMA PARS Roberti VVhitintoni. L. L. nuperrime recensita. Liber quintus.

De verborum præteritis & supinis cum commento necnon interliniari dictionũ interpretatione.

¶Eiusdem Roberti VVhitintoni Tetrastichon.

Auctiꝰ exit opus. facit hoc mihi Zoilꝰ acer
Arbiter. is credit nil sine teste mihi.
Imprudens peragit q̄d nolit. nāq; nocēdo
Prosit. quod cupio conciliatq; mihi.

HVMILIABIT CALVMNIAtorem.

❡Roberti VVhitintoni. L. L. Candidis
lectoribus Sal.

Rammaticę ęditiones certatim (tanq̄ i olym-
piaco puluere) ostētare contendūt huius ævi
cōplures: alius tamen alio more / suo quisq;
innitens iudicio: aliū contempsisse videtur.
Hic aūt breuitati anxie nimiū astrict⁹: (vt vi-
deatur cōtractior) fatidicę Themis oraculo nō min⁹ ab-
strusa / excudere certat. Ille vero obsoletorū affectator /
inusitatā supellectilem (vt locupletatior cēseat) ferrugi-
neo (velut matris Euandri) apparatu. obfusciora elicere
nititur. Itaq; dū populari auræ captandę vela plus iusto
turgida ꝓtendunt / fit vt vel nimię angustię vadis: vel va-
stæ ꝓfusitatis abysso / illi dātur importuni. Vnde nos me-
diocritatē complectētes (vt quē cautiorē aliena efficiūt
pericula) prurientibus aurib⁹ neoterica / & exotica relin-
quētes oblectamēta: istiusmodi Circes cātilenis (vt nō in-
cautus Vlisses) aures obturantes: mediū iter tutius tene-
re potius elegim⁹. Neq; si penes alios / ampullata emun-
ctæ naris effulgeat gloria / pensi quicq̄ babemus: dūmo-
do studiosæ pubis vtilitati / a nobis (vtcunq;) consulatur.
Quare post varios hybernarū ꝓcellarū turbines / quædā
lacera & detrita (typographoꝝ incuria facta) resarsim⁹:
quædā etiā noua (ex cōsulto) addenda curauimus. Qđ si
solito auctior paulo videar cuipiā. In causa fuit quorun-
dam criticorū momoꝝ latrat⁹: qui sine authorū testimo-
nio / nihil (licet apollinis oraculo nō minus verū) nobis
credere in animū inducāt. Neq; me p̄terire possit: q̄ lyn-
cei in nostris carpendis esse solent. At discant velim pri-
us vel sua (culti⁹) cędere: q̄ aliena male taxēt, ne male au-
diāt. Authorū (& probatorū quidē) inseruimus nō modo
testimonia vbi enucleatione opus est, sed etiam annota-
tiunculas de ijs quæ rara / & minus vsitata iudicātur. Po-
stremo ne te fugiat velim candide lector: quoties hæc &
similia verba intulero. Legit / lectū est / repertū est / raro.
&c. Parce & nisi in magno opere vix imitāda cēseo. Va-
le ex VVinādi officina. ix. calendas Ianuarias. Anno no-
stre redemptionis supra sesquichilia dem. xx.

De verborũ præteritis.

Prima cõiugatio.

cõiugationis.
P Ræteritum primæ formãdo
vt amo.amas.amaui.
ex as facit aui.

Exceptio.

to forbed or let. vt vetui — to cracke or barste. crepui.
Sed dat ui vetat/ & crepat/
to rubbe fricui. — to shyne micui.
atq; fricare micoq;.

to thondre. tonui. — to tame. domui. — to lye in bed. cubui. — to cut. secui. — to sounde. sonui. — to bynde. nexui.
Atq; tonare domo cubat & seco/sic sono nexo.
to foolde. plicui. — to kyll or sleye. necui. — verbis p̃dictis. .s.sunt.
Et plicat atq; neco. Tamen ex ijs lecta per aui.

Quædam apud authores poteris reperire probatos.

Annotatio.

Quædã ex ijs apud authores leguntur etiã in aui.licet rariꝰ. Persius. Excepto si quid masuri rubrica vetauit. Cicero de oratore. Nihil sane ad rem pertinet/si qua in re discrepauit ab Antonij diuisione. Catullus in Egnatiũ. Et dens hibera defricatus vrina.tanq̃ a fricaui ductũ. Horatius in odis. Intonata fluctibꝰ. a tonaui Florus per regulã dixit. Copias eius domauerũt. Apuleiꝰ.vj.meta. Europã tauro supercubasse dixit. Hierony.in Ezechiele.ca.xviij. Quare mater tua leæna inter leones cubauit. Apuleius primo meta. Præsecata gula. a præsecaui. Manilius li.v. Aura per extremas resonauit flebile ripas. Horatiꝰ. Magna sonaturus des nominis huius honorẽ.a sonaui. Seneca de consolatione ad Albinã. Ad summam emicaturus. ab emicaui. Suetonius in Cæsare. Næ ancipiti quidem vnq̃ fortuna præter bis dimicauit. Piliniꝰ. Aegyptij naues plicatiles humeris transferunt.a plicaui plicatũ.ductũ. Priscianus cũ Diomede dicit.necatꝰ ferro.nectus alia vi peremptus. Sed differẽtia sæpe confunditur. Suetonius in tyberio. Hostes fame necaui. Cicero apud Macrobium saturnaliũ li.iiij.ca.iij.flãmã ex lignis viridibus factam/atq; ibi inclusum fumo necatũ. Ualerius maxi.li.vi.viros suos veneno necauerat. Quintilianus.fame necatus dixit. Cicero. Enectus siti Tantalꝰ. Horatius. Bos est enectus arando.

to multiplye. to double. as moche.
vt multiplico aui. duplico/aui. triplico/aui. .i.compositum.

Aui preterito plico dat cum nomine iunctum.

to come to lande. to folde. to reply or repete. recito. to foolde.
vt applico/cui. implico/ui. replico cui. cōplico/cui. .i.ettā.

Sed cum præposito dat ui. dant hæc vel in aui.

to set oute or shewe. explicaui. to lappe in. adiūxi applicaui. implicaui. to repete. recitare replicaui. to foolde togyder cōplicaui. to praye vpon knees and handes. rogo humilit' man' plicās.

Ex.ad.in.atq; re.con solum dat snpplicat aui.

Cicero in rhetoricis. Qd̄ in itinere tā familiarit' se applicauerat. Pacuui'. Quæ te explicauit tātis ærūnis obruta. Cice. in Pisonē. Criminib' infinitis implicata. Virg. Implicuitq; comā. Cicero in Pisonē. Familiaritate implicatus. In vietrunio semp explicaui. in Cicerone sæpissime inuenitur. Plini'. Quā sæpius ille replicasset/tandem persuasit. Pacuuius in.iiij. syl. Non ellychnia sicca/non replictæ bulbox tunicæ/nec oue tantū. replictæ p replicitæ p sincopā. Seneca in eplis Recitator ingentem historiam/attendit minutissime scriptam/arctissime plictā. pro plicitam.
Lectū est iuuaui apud Manliū li.iij. & apud Salustiū Jugur.

to helpe. to delyte.
adiuto siue delecto. to whasshe. to gyue.

Iuui datq; iuuo/laui/lauo/doq; dedi dat.

to stande. eius cōposita dāt iti. to stande by. vt asto astiti. to coste. cōsto/titi. to appere or remayne. exto/titi.

Stoq; steti format/sed iti dant compositiua.

Annotatio.

Ouidius licēter p syncopam dixit.x.meta. Halcyone lachrymas: & que par admonet abstit. pro abstitit. Propertius etiam licenter restauit dixit.li.ij. Nec si post stygias aliquid restauerit vndas. Lauo etiam olim fuit tertiæ coniugationis. Horatius. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympha.

.i.coniugationis. .i.cōposita a do. to adde/or to encrease.

Terni sunt flexus quæ do componit/vt addo.

.i.flexus. to besure-ty for. do. to seell. do. to dystroye. do. to compas or to beset. do.

Sunt primi satis/& venun/pessun/quoq; circun.

Addo sigt adiungo. Venūdo/a venū supino a veneo: & do.das. sigt res permutare ex cōtractu/& conuentione. Satisdo/fide iubeo/pmitto per vadem/siue fidem meam pignori do. & reipsa certifico. Pessundo/conculco/reprimo/& pessum do. hoc est cedo vel retrocedo. Circundo/circumsto/vel circumfundo/vel circumsepio.

De ijs quæ tam actiue q̄ passiue prætereunt.

to soupe. or stumble. to swere. vt cœnaui/vel cœnatus sum.

Cœno cum titubo / iuro dant atus et aui

to drynke/or properly to boll/or quaffe.

Preterito. poto potaui & potus habebit.

Cæno as. cœnaui. hoc est/ vespertinā refectiunculā facio. Titubo est pedib' vel lingua insistere nō valeo: sed hinc inde vacillo: vt ebrij aut infirmi. Iuro/ as. a iure fit. Nam iurare proprie est promittere quippiam/adhibitis etiam testibus ita ser naturū/acsi ius esset. Poto. as. est idē quod bibo. sed bibere est necessitatis/potare autem luxuriæ causa. confunduntur tamen.

De formatione compositorum.

to lone agayne. vt redamo/aui. to teche contrary and the truthe. dedoceo dedocui. to rede agayne. relego relegi.

Simplicium norma formabis compositiua.

.i. audio exaudio/is/exaudiui. vt a maneo mansi. venit Immineo/es. imminui. contra naturam primitiui. de quo inferius.

Omnibus in verbis / ni regula certe negarit.

Secunda coniugatio.

.s. syllaba. to be styll/or to peace. vt silio silui. to teche. doceo docui. to be hote. caleo calui. .s. cōiugationis.

Es in ui versa formabunt verba secundæ

Lucanus li. iij. absorpsit penitus rupes & tecta ferarum. Aug. li. vj. confe. Gurges absorbuerat eum insania Circensium. Cicero li. ij. philippicorum. In sanguinem ciuilē exhausit. vel potius exorbuit.

to cōmaunde. sorpsi (to suppe). sorbui.

Præteritum. iubeo iussi. psi sorbet uiq;

to call. cio cis ciui. idem. to spynne.

Et cieo ciui (vt cio quarte) dat neo neui.

vt stridi/vidi/sedi. to grate/as a tothe/to crake as a carte. to crasshe as a tree fallynge. to see. to syt.

In di des mutant stridet / video / sedeoq;.

Strideo est sonum violentū facio. vt currus non linitus facit. Calepinus dicit stri deo stridui quo nescio authore. dicitur etiā per tertiā strido. is. stridi.

vt arsi. suasi. risi. to brenne. to cousseyle. to lawghe.

Si faciunt ex des ardet / suadet quoq; ridet.

to shyne. vt fulgeo fulsi. & fulgo tertiæ. to wype or make cleyn. tergeo tersi. & tergo gis.

In si verte geo quoties l / præuenit aut r.

Beo. Dicitur … sorbo. is … tie conf… nis.

Cieo.

Deo.

Geo.

auxi. frixi. or frigo is. luxi. to s[hyne].
Augeo / frigeo / lugeo xi ex geo, luceo luxi

olui. to smell.
to putonte. deleui. diuisas syllabas. olim. oleui.
Deleo dat leui, Sed ui dat olet, dedit eui.

to growe or wexe
to sacrafyce. to go out of vse. to growe in vse.
vt adoleo adoleui. obsoleo obsoleui. inoleo inoleui. apud antiquos.
Dant eui sua nata. dabant per ui tamen olim.

Horati[us] in ep[isto]lis. Uina fere dulces oluerũt mane camenæ. Martialis. Atq[ue] olere lares commessatore lyæo. Olim oleo fecit oleui. vnde oletũ stercus humanũ: q[uo]d valde male olet. Persius. Ueto quisq[uam] faxit oletum. Ueteres dicebant olo olis pro oleo. Plautus. Olunt ædes arabicas. Composita ab oleo vsitatius prætereunt in eui, q[uam] in ui. Plinius. Hoc in totum exoleuit. Tullius. exoleuit iam ista oratio. Uirgilius. Tu cũ mox adoleuerit ætas. Augustinus. Miror apud quosdam infideles vnde tã perniciosus error inoleuerit: vt super tumulos defunctorũ cibos & vina cõferant. Reperiuntur in ui diuisas syllabas: sed apud antiquos. Plautus. Dij deeq[ue] te perdant oboluisti allium.

to dwell with or to gyder. to remayne. to perseuere / or cõtynue.
vt cõmaneo cõmansi. Remaneo remansi. p[er]maneo permansi.
Dat maneo mansi cum cunctis compositiuis.

to continue longe. to apere or shewe. to hãge ouer. to stande out or to shewe fer of.
obmaneo obmansi. vt emineo / nui. Immineo / nui. p[ro]mineo / nui.
A quotquot retinent. per ui sed cætera formant.

to mytigate / or to swage. to wryth[e] / to wrast / to cast / to turne / to torment. to cleue or stykke / to doute / to remayne or abyde.
Mulceo mulsi / torqueo torsi / hæret dabit hæsi.

to cherysshe to beware or to auoyde. to moue / or angre. to wynke vpon.
vt foueo foui. caueo caui. moueo moui. or & coniuo / uis. tertiæ.
Ex ueo ui formes, ui dat conniueo vel xi.

De ijs quæ duplex habent præteritum.

to please.
Præteritum ijs duplex. placeo placui placitusq[ue]
to dyne. to lakke or mysse.
Prandeo dat prandi vel pransus / dat careoq[ue]
to be open.
Cassus vel carui / pateo patui quoq[ue] passus
to deserue / to do for. to get.
Dant ambo mereor / mereo / merui meritusq[ue]

De neutris quæ more passiui prętereunt.

Mœreo pro luget mœstus, soleo solitus sum.
to be gladde/or ioyfull. to darre or to be boolde.
Gaudeo gauisus format, sic audet & ausus.

¶ De impersonalibus duplex præteritum habentibus.

to be wery or yrke. to be sory/to haue pyte.
Tædet pertæsum donat miseretq; misertum.
to be abasshed/ or ashamed. pudet est in ijs quæ turpiter fiunt. piget in ijs q̄ cū damno aut malo fiunt.
Atq; pudet puduit/piget emittit piguitq;.
a tædet. a pudet. a piget. quãuis rarius.
Tæduit est puditum/pigitum quandoq; reperta.

¶ Tædet impersonale facit pertæsum. Virg. iiij. æneí. Si nō pertæsum thalami tædæq; fuissent. Reperitur etiā tæduit. Hieronimus in ecclesiastico. Idcirco tæduit me vitæ meæ. Miseret etiā misertū est. Teren. in Heauton. Sic me dij amabūt vt tuarū misertū est fortunarū. Aliqui dicunt etiā a miseret miseruit/ sed vix aut sine authore. Pudet facit puduit & puditū est scd̄m Priscia. Sil. x. Mens abijt puduitq; fugæ. Recte dicimus pudit urū. Plinius li. xxxvj. ca. xv. Quū puderet viuos/pudit urum esset extinctos. Plautus semel tantū cū abltō pudet coniunxit in Bacchidibus. Neq; me/neq; te/tuis intus puditum est factis quæ facis. Piget facit piguit et pigitum est. Statius li. vij. Nec pigitū paruosq; lares humilesq; subire. Pudendum & pigendū gerūdia sunt. vnde nomina pudēdus & pigendus. Gelli. Neq; pudenda dico/ aut pænitenda. Cice. de ora. Nō enim pudendo/sed faciendo &c. Oui. Adde fidem nulla parte pigendus erit. Hæc verba impersonalia aliquādo personalia legūtur: sed in tertia persona tantum. Teren. in Adel. Hei mihi non te hæc pudent. Lucanus li. viij. Semper metuit quē sæua pudebunt. Terentius. in Phor. Quare obsecro ne plus minusue faxit: quod nos postea pigeat.

¶ De ijs quę primam pręteriti geminãt.

to byte or chek. to promesse/or to be surety for.
Dat mordere momordi/sic spondere spopondi.
to croppe/or loppe trees/to shaue. inde tonsor barbarum. to hang/or to waye.
Dat tondere totondi/sic pendere pependi.

¶ Exceptio.

to byte or checke agayn. to answere. to loppe downe. to waye/ or pondre.
vt remordeo remordi. respondi. detondi. appendi.
Si componantur geminantia/non geminantur.
to lerne. to aske. to gyue. retaliare sigt. to requyte. to rēne downe. to ren before.
qđ facit didici. poposci. dedi. repupugi. decucurri. præcucurri.
Ni disco/posco/do/ repungo/ curroq; de præ.

agros lætos atq; oppida cępit. Plautus in Aulu. teste Gellio. vt admemordit hominem. vbi e/pro o posuit. veteres e pro o in iis geminatis posuerũt. vt memordi ſpepondi/tetondi. authore gellio. li. vi. ca. ix. Plautus in tigre apud Gelliũ præmorſiſſet dixit. liquet igitur veteres olim dixiſſe mordeo morſi vt rideo riſi.

¶ Tertia coniugatio.

to lykke. — to drynke. — to ſcratche.
vt lambo lambi — bibo bibi. — ſcabo ſcabi.

Pręteritum ternæ formans/ex bo facies bi.

to wryte. — .ſ.ſum. to be wedded or maryed.

Sed ſcribo ſcripſi dat/nupſi nuptaq; nubo.

Lambuit a lambo diuuſq; Hieronymus effert.

¶ Diuus hieronymus li. iudicũ. In trecentis viris qui lambuerãt aquã liberabo vos. Ibidem. manu ⁊ lingua lambuerant aquas. Frequentius tamen lambi.

vt accũbo. bis. accubui.

O mutant in ui (tamen m dempto) cubo nata.

to lye by.
to ſyt by or at the table. — vt accubo. bas. bui.
vt accumbo. bis. accubui. — cõiugationis. — litera. m.

M quoties retinent ternę ſunt. hac ſine primæ.

¶ Cõpoſita a cubo quoties m/lrãm habent in cõpoſitione ſunt tertiæ cõiugationis: vt occũbo/is. quod mori ſigt. Sed ſine hac lra m/ſunt primæ: vt occubo. bas quod idem ſigt. Uirg. Nec adhuc crudelibus occubat vmbris. i. iacet mortuꝰ. Idẽ. Seu verſare dolos/ſeu certæ occũbere morti. Secubo. as. ⁊ Secũbo. is idem quod ſeorſum et ſeparatus cubo. Proper. Miles depoſitis annoſus ſecubat armis. Liuius. li. xxxix. Per iocũ adoleſcẽs vetat eã mirari ſi ꝑ aliquot noctes ſecubuiſſet. Accubo. as. iuxta cubo. Sueto. in Cæſar. Theatrũ ſummæ magnitudinis Tarpeio monte accubãs. Accũbo ſecus ſigt in menſa ſedere. Uirg. Tu das epulis accũbere diuis. Concubo/as. ⁊ Cõcumbo. is. ꝑ ſimul dormio. Decubo. as. ⁊ decũbo. is. quaſi deorſum cubo. Apulei. Decubantẽ excitaui feram. Colu. li. vii. Eſt etiã poſt dormiturã mollioris generis bos q̃ decũbit in ſulco. Decumbo. is. ſigt etiã mori. Incubo. bas. ⁊ incũbo. bis. idẽ ſignt qđ inſtare. uniti. inſidere. inhærere. Uirg. Põto nox incubat atra. Pli. Cœlũ cardini ſuo. i. terræ icũbit. Recubo. bas. ⁊ recũbo. bis. idẽ qđ iaceo. q̃eſco. Uirg. Tytyre tu patulæ recubãs ſub tegmine fagi. Idẽ. In te oĩs domus inclinata recũbit. Succubo. bas. ineor. hic ſuccubi dæmones q̃ ſub ſpecie muliebri viris ſubiiciũt: vt incubi q̃ mulieres ineũt. Succũbo ſubeo. Habet tamẽ cubo cõpoſita q̃ nõ habet cũbo. vt excubo ⁊ nõ excũbo. Supercubo ⁊ non ſupercumbo. Similiter cumbo habet compoſita quæ cubo non admittit. vt Diſcumbo. nõ diſcubo. Procumbo. non procubo. idem tamen præteritum et ſupinum eſt oĩbus in ui/⁊ in itum.

to ſaye/ or ſpeke. — to leyde/or to wedde.
vt dixi. — duxi.

Ex co formabit xi. dico ſic quoq; duco.

to ouer come/ or ſubdue.
to ſtryke.

Ico vult ici. format vinco quoq; vici.

to beholde/or looke. — to entyſe forthe.
vt aſpicio. aſpexi. — ꝑ blãditias educo.

Ex icio facies exi. ſolum elicio dat.

an ereofcorne.
Hæc ſpica, at raro hic ſpicus / dic hoc quoq; ſpicum.
a horne. froſte.
Hoc cornu atq; gelu, tamen hic cornus gelus olim.
a lymme. a nose.
Hic artus naſus, quondam artu naſaq; naſum.

Maſculina in us, & neutra in um.

hic clypeus vel hoc clypeum.
Nunc hic us in recto, vel hoc um quandoq; reperta
compas of
a ſhelde. the mouthe. a buffet. a ſtaffe. warnynge.
Hæc clypeus rictus colaphus baculus monituſq;
a narowe lane. a gloſe. an hatte.
Angi(q;)portus commentarius atq; galerus.
a hele. an hafte of a knyfe. trybute.
Et calcaneus & capulus, magis umq; tributum
a ſparre. a raſe or courſe.
Et ſeſtertium item tignum ſic curriculum dant.
vt hec pyrus. hoc pyrum.
Arboris exit in us nomen formæ um quoq; fructus.
a bothum. a kerchyf. wraſtlynge. a bowle.
fundum. mundum. luctum. ſinum.
a grounde. world. mournynge. a botum.
Hæc fundus mundus luctus ſinus quoties um
In recto formant aliud tunc ſignificabunt.

Fœminea in us, & neutra in um.

cryſtall.
Criſtallus nardus ſimul abrotanuſq; ſaguntus,
an indenture. peſe.
Vm quandoq; tenent, dic ſyngrapha piſa per umq;

Maſculina in er, & fœminea in a.

panthera. a ſtādynge pece. cratera.
Aethera ſic æther panther crater ſimul era.

Hic hęc hoc us, hoc in u & um.

all maner vytell or mete.
Non declino penu neutrū, penus hoc penoris dat.
Hic penus hęc quartæ, neutrale penumq; ſecundæ.
an hole.
Sic recto varies ſpecus atq; ſpecumq; ſpecuq;.
a mylke payle. a veſſell to mylke in.
Hoc mulctrale feres hoc mulctrū mulctraq; per hęc.

De vſitatis & antiquatis.

gūme that cometh of trees. muſtard ſede.
Is dederant olim, nunc i / gummi atq; ſinapi.

surnappe. a nette. .i. dices. a cyte in Italy.
Gausape ræte feres nunc & præneste, sed olim
gausapū/gausapes.
Gausapis & pum p es Prǫnestis sic quoq; rætis.

¶De non vsitatis & antiquatis.

dust. a gourde. asshes.
Nuncis & er quondam puluis cucumisq; cinisq;.
vnder.xiiij yere. a share.
Impubis, sed nunc impuber vomer in vsu.

¶Quæ ntūi variū efferūt sub eodē gñe.

Is simul er retinent hęc recto mascula casu
of the fylde. swyfte. worshypfull. vpon fote. on horsebacke.
Campester volucer celeberq; pedester equester
swyfte. mery. of the wood. holsome.
Acer sic alacer siluester iunge saluber.
of the fenne. swyfte. he that kepeth a wager.
Adde paluster eis celer, at dic raro sequester.

¶Os & or in nominatiuo habentia.

sauour. a tree. worshyppe.
Or simul os recto retinent odor arbor honorq;
erhalacyon. noyse. fayre speche.
Et vapor & clamor lepor ijs coniunge laborq;.

¶Vs & er in nominatiuo habentia.

vt ab greco Euandros.
cōgre fysshe. a spanyarde. Euāder vel drus.
Dant us & er conger vel hiber, ros ductaq; græcis.
prosperus/pucrus/asperus.
Vs quondam, nunc er/prosper pauper puer asper.

¶Masculina nominatiuum variantia.

Hæc varia in recto casu masclina reperta.
a morte. a yonge salmon. a water in Rome.
Mugilis & mugil Tybris Tyberisq; reperta.
fluuius Germanie. a goyngc fysshe.
Sic Arar ac Araris, seu gobio gobius atq;
a gamynge or playe. a bable.
Ludio siue dius vel ludus pusio pusus.
delfen fysshe. a man of araby.
Delphin delphinus vel arabs arabisq; arabusq;.
a sygne in heuen. an elephant. a scorge or a whyppe.
Scorpius ac elephas elephātus scorpio iunge
fluuius Italie in Tyberim decendens. blode. a whyrle wynde.
Hic anio nerio nunc dic sanguis quoq; turbo,

to vnderstāde. to loue to despyse.
intellexi. dilexi. neglexi.

Hæc intelligo / diligo / negligo: quæ faciunt xi

to blowe a trumpet. Hierony. li. nūeri. Si semel clangueris
tuba sono vel cano. venient ad te.

Clanguit a clango legitur raro tamen vsu. anno

Ego habet supra. xx. signata. de quib⁹ Calepinū consule.
to do. to dryue. to lede. to rule. to lyue.

Aegi format ago. rego rexi. degoq; degi.

to touche. to shyne.. to breke or barst.

Tango facit tetigi. si fulgo. frangoq; fregi.

to rech ate / relagge
to prycke. or checke agayne.

Dant punxi raro. at pugugi pungo atq; repungo

vt compungo compunxi. inde compunctus pænitens.

Sed punxi solum formabunt cætera nata.

¶ Dicitur & fulgo gis: & fulgeo es. Virg. vi. Ille autē paribus quos fulgere cernis in armis. Idē li. ix. Auroq; effulgere fluctus. Luca. li. x. Fulget gēma toris. & iaspide fulua supellex. ¶ Pungo pupugi sæpi⁹ q̄ punxi facit. idem qd stimulo. vel morsum & aculeū infigo. Veteres (author est Gelli⁹) dicebant pepugi. ¶ Repungo signat vicē reddere / retaliare vel remordere et facit repupugi. Cice. Lētulo. Darēt mihi ipsi aliū Publiū / in quo possum illorū animos mediocriter lacessitus repungere. qn autē de ratione vel calendario loquimur facit repunxi. author est Prisci a. Cætera cōposita faciūt solum punxi. vt cōpungo cōpunxi. i. totū pungo / ferio. Inde cōpūctio dolor de peccatis. Expungo foras mitto. Dispungo expello amoueo.

Fulgo Fu
Pungo.
Repungo.

to synge.

Præteritum triplex dat pango. nam cano signans

Expungo.
Dispungo.

inde compingo. to
toyne togyder.
to ioyne / or pece. to make a cōuenaunt.

Dat panxi. iungo pegi. pepigiq; paciscor

to make water or to pysse. nisi apud veteres solum.

Meio dat minxi. nunq̄ aut raro lego mingo. Io.

¶ In io per i / cōsonantē vnicū legitur verbū Meio qd minxi mictū facit. et idē est qd vrinā facere. Persius. Sacer est locus / pueri extra meiste. Hora. ii. sermonū. Ditior aut formæ melioris meiat eodē. Marc i. Minxisti currente semel pauline carina. Meiere vis iterū / iā palinurus eris. Iuuenalis. Cuius ad effigiem nō tantū meiere fas est. Catullus. Meientis mulæ cūnus olere solet. Et quāq̄ in quibusdā libris legit̄ mingentis mendose tamen oīm doctissimorū testimonio. etiā in sacris literis. Nō reliquit vsq; ad mingentē ad parietē. librariorū vitio fit: vbi diceretur meientē. Et lz olim dixeriūt mingo ꝓ quo nos meio. tn̄ eleganti⁹ est meio. & vix vsq̄ reperitur mingo. A meio cōposita. Immeio & Permeio. Hora. Hunc perminxerūt calones. A meio mictito frequentatiuū. et micturio. Diomedes dicit. Meio meii. sed in vsu est minxi. Meio.

to go.
to wype / or pergo perrexi.
make clene. to dowke to sprynkle. to ryse vp.
vt tergo tersi. mergo mersi. spargo sparsi. vt assurgo assurrexi.

Ex go cum præit r / fac si. rexi. rego nata. R ante go

to frye.   to dowte or to fetche a cōpasse. to turne downe.

Dat frigo frixi. nil præterit ambigo   vergo.

Ambigo is. ex am ꝛ ago. b. interposita euphoniæ causa. sigt circumago or circūdo. vel dubito. nullū habet præteritū aut supinū apud doctos. licet ambactū. vñ ambact⁹ i. circūdatus. Itidē vergo is quod versi versum debuit facere: sed neutrum est in vsu. Nec qđ Diomedes dixit verxi. ꝛ sigt declino. q̄uāꝗ̄ aliqui præcipiūt ambægi: cum nusꝗ̄ legitur plus valet doctorum authoritas.

to quenche or restrayn.
vt restinguo restinxi.   nunc vnxi facit apud doctos.

Ex guo xi formes. vnguo per ui dedit olim.

¶ Stinguo. stinxi. stinctū. obsoleuit signs deleo. eius tamē composita in vsu sunt. Extinguo extinxi. i. deleo/occido. Instinguo immitto inspiro. Restinguo extinguo vel cohibeo. Distinguo discerno. Unguo guis vngui. ꝛ vngo. is. vnxi. ſm Priscianū ꝛ Calepinū dicitur quasi vnū ago. vngendo eni vnitur ꝛ copulatur caro. At Seruius. vngo semper sine u/ ante o scribi censet. cui astipulātur docti licet olim diceretur vnguo vngui. Tinguo cum u/ post g. teste Capro. i. immergo. colorē indo vt tinguo pannū. Plures tamē dicunt tingo sine u. vt est illud. Qui intingit mecū in parapside.

O mutant in ui. lo/mo/finitaq; xo/to.

¶ Preteritū in ui diuisas syllabas emittunt finita in lo. vt colo colui p adoro. venero/exerceo/habito/diligo/duco/orno. Finita i mo. vt gemo gemui: qđ est sonū e pectore præ angustia emitto. sigt etiā canere ꝛ flere: sed iis ferme auib⁹ q̄ flebilem vocē emittunt. vt turtur palumbus. ꝛc̄. Finita in xo. vt nexo is. nexui. pro ligo. Dicitur etiam nexo. as. xui. in eadē significatione frequentatiua a necto. is. nexui vel nexi. Finita in to. vt sterto is. stertui. i. dormio ꝛ sonū altū dormiendo emitto.

¶ Exceptiones.

to put forthe or aback.
eiicio/remoueo.   to plucke. idem quod extirpo/amoueo/traho.

Dat pepuli pello. vello velli quoq; vulsi.

to take vp or brynge vp or to haue a chylde by.   to prayse or magnifye. vt extollo extuli.   to lyfte vp. attollo attuli.

Sustulit & tollo donat/sua nata tuli dant.

to syng with instrumēt. psallo psalli cū p.   to salt or sprynckle with salt. sallo salli sine p.   to deceyue or begyle.

Dat cum vel sine p. li sallo. fallo fefelli.

Uello velli vel vulsi. Uirg. Cynthi⁹ aurē vellit ꝛ ammonuit. Idē. Nec vxis Anchisæ cineres manesve reuellit. Serui⁹ negat vulsi latine dici: sed fallit. Luca. li. iii. Castroꝝ siccas de cespite vulserat herbas. Tollo a suo cōposito sustollo sustuli mutuat. olim geminato pterito tetuli. Teren. in an. Nūꝗ̄ huc tetulissem pedē. sigt eleuo. vt tolle caput. p capio ꝛ aufero. Hora. Tolle q̄relas. Paup enī nō est cui rerum suppetit vsus. Et differo Plau. Oēs tollo ex hoc die in aliū diem. Et suscipio. vt sustulit ex ea multos liberos. Et nutrio. Terē. Quicqd pepisset decreuerūt tollere. i. alere.

Cællo dedit cæculi/tantum sua nata culi dant.

to stryke.   pcello ad animū: percutio ad corpus.

Perculit & perculsi percællo quoq; format.

¶ Acællo is. cædo ꝛ frango. cæculi quod exoleuit. venit pcello qđ pculi ꝛ perculsi facit. rari⁹ tamē perculsi. ꝛ pcællo eiusdē sigationis. idē qđ pcutio ꝛ euerto pculi et Recællo reculi. p humilis fio ꝛ reclino: interdū actiue sigt reclino.

Cello sine diphthongo idē quod cedo cessi iam absoleuit. eius tamen cōposita tam secundæ q̄ tertiæ cōiugationis in vsu sunt/ ꝛ præteritū in ui faciūt. vt Excello vel excelleo excellui. idem q̄d præcedo vel supero. Inde excelsus ꝛ præcelsus. Lactan. li. vij. Qui oēs licet eloquentia excelluerunt.

Exceptiones.

to drawe wyne/or ale/ to speke or shewe. to take vpon.
vt prompsi. sumpsi. profero/eloquor/expono.

O vertunt in psi cū p/promo quoq; sumo.

to kempe or to dresse. to presse or prynte.
orno maxime capillos. to take a waye. to tred vnder. to bye.

Et como demo: pressi premo/vult emit emi.

¶ Promo/is. sigt extraho vel profero. Plaut⁹. Prompsisti tu illi vinū. Et eloquor Lactan. li. v. longū est vniuersas virtutis species pmere. Etiā expono. Virgi. Leti q̄ cauo se robore promunt. Inde promus q̄ esculēta ꝛ poculenta promit. sicut Condus qui condit. Sumo sigt multū ꝛ pene nimiū mihi tribuo. Cice. p Plāco. Quā q̄ nō mihi tantū sumo iudices/neq; arrogo. Sigt accipio. eligo. cōduco. cōsumo. impendo. Consule Calepinū. Como is. orno maxime capillos. Demo is. aufero. Premo is. calco. vel innitor alicui rei cū pondere. Item firmo. vexo. effodio. insequor. insisto. vrgeo abscondo. expello. exhibeo Consule Perottū. Emo pro comparo aut mereor.

vt plexi vel plexui. nexo vel nexui. to kembe. to knyt or bynde.

In xi/siue xui/mutant cto pectere/necto.

to foolde.
nexi. plexi. to bende. to punysshe. to turne.

In xi to flecto plecto. verti dato verto.

Flecto sigt inclino. voluo. duco. curuo. moueo. Plecto sigt pcutio vel punio. Hora. Quicquid delirāt reges plectūtur achiui. etiā pro flecto. Inuenitur aliqn̄ habere plexui. Hyeronymus. li. iudicū. Si septē crines capitis mei licio plexueris. Pecto etiā olim pectui fecit/vnde pectitū. Columella. li. xxxi. Præparatæ sunt ꝛ pectitæ lanæ. Et alibi. Verū vbi iam pura discrimine pectita tellus.

to shere corne. to aske. to sende.

Messuit a meto/peto tiui. mittoq; misi.

Pro represento. Vt sisterēt eū dn̄o. i. euāgelio. Plinius. Lactuca syluestris sanguinem sistit.
to make to stande or to stoppe. a statuo.

Sisto stiti actiuum/cum natis/dat statuiq;

Interdum. neutrum stetit a sto præterit/aut nil.

Sisto is. actiuum habet stiti in præterito ꝛ statū in supino ex sentētia Gellij: licet Priscianus nihil habere dixerit. ꝛ sigt stare facio. vt siste lachrymas. i. flere desine. Sisto neutrū vel a sto steti mutuatur: vel nullū habet præteritū neq; supinū. ꝛ sigt idē quod sto stas. Eius cōposita habēt idē preteritū cū cōpositis a sto. ꝛ idem signt Assisto astiti. idē quod asto. astiti. Consisto ꝛ consto. Resisto ꝛ resto. ꝛc. Aliquando sisto a statuo capit præteritū. Plautus in Bacchi. Nauem extemplo statuimus. i. stitimus. hoc est stare fecimus.

Dat fodio fodi. fugio fugi. coquo coxi.
to shake. | quassi Carisio te- | to shake or stryke.
moueo/concutio. | ste non est in usu. | ut cōcutio cōcussi.

Vult quatio quassi/formant cussi sua nata.

¶ Cōposita a quatio sunt Cōcutio. percutio. decutio. Excutio. idē qđ expello. Incutio. i. insero. discutio. i. examino.

mono- syllaba. | to suffre | to sowe. | to lappe or turne. | to put or set.
 | ut sino siui. | sero siui. | voluo volui. |

In ui. no. ro. uo. mutes. pono posui dat.

to synge. | to agre or synge togyder. | to dyscorde or Jarre.
 | ut cōcino cōcinui. | occino occinui p diuisas syllabas.

Et cano dat cecini. no in ui vertunt sua nata.

Salustius tamen occanui dixit (teste Seruio) per primā vocalē. verba Sal. primo historiarū sunt. Jussu Metelli cornicines occanuere. sed antiquitatem est secutus Cano enī solebat habere canui & canitū. Diuus tamē hieronymus/quo nihil tersius dixit in apoco. Qui erant tuba canituri. habuerūt eius cōposita etiā (Probo teste) p̄teritū accini. cōcini. &c. Unde in vigilia dn̄i canit. De quo pphete pcinerūt.

to get. | to dresse with pytche/rosen/or ony thyng that cleueth.
idē qđ genero. | lino est aliqđ superinduco qđ inhæreat.

Dat gigno genui. lini/aut liui/lino leui.

Cerno olim cerni fecit Liui. Stolide ferocē viribus cerneret. | | to cast downe/ to sadle an hors/ to make a bed/ to paue a strete.
to se/or beholde. | to despyse/or set nought by. |

Cerno creui. sperno spreui. sternoq; straui
to despyse. | to leue or forsake.

Temno dat tempsi linquo donat quoq; liqui.

Lino habet triplex præteritum. lini/liui/& leui. Quinti. in declamatione. Ceci. Et ne qđ sceleri impio deesset/mariti tui cruore parietē linisti. Colu. li. ultimo. Multi cū semel noua dolia vel seria crassa gummi liuerunt: una imperpetuū gūmitiōe contenti sunt. Cato de re rusti. ubi temperate tepebit: cuminū indito postea linito. Si recte leueris in dolium quinquagenarium pedum quattuor satis erit.

to seke. | to breke/bruse/to punne. cōminuo. frico. tundo. | to ren.

Quæro quæsiui. tero triui. curro cucurri.
to ren before/or ouergo. | to ren downe.
Præcurri & p̄cucurri. | decurri vel decucurri.

Præ/de/sed iunctū/curri dabit atq; cucurri.

¶ p̄ꝛecurro facit p̄curri vel præcucurri. Teren. in hecy. Una illaꝝ interea ppere præcurrit. Plaut. in Am. Me captas/q̄ tute ab hanc clanculū alia via præcucurristi. Similiter decurro decurri vel decucurri. Uirg. ii. Laocoon ardens summa decurrit ab arce.

verri vel versi raro | bryngе.
us tamen versi. | to make or do. to bren or grene.

Ri vel si verro. gessi gerit. vro dat vssi.

Pro texo serui sero. semino plantoq; seui.

to set or plante. | to afferme or graunt | to graffe/or bryng in.
vt cõseui vel cõserui. | asseui vel asserui. | insero inseui vel inserui.

Dant eui vel ui/sero nata con/ad/simnl inq;

.i. p diuisas syllabas. | to cõpasse. circũserui. | to leue. deserui. | emitto vel extendo. exerui. | circũfero aut circundo. obserui.

Diuisas per ui tantum sero cætera nata

¶ Sero. i. seui satũ. semino siue plãto. Lactan. li. ij. Terrã studiose coluit: ac vineã sua manu seuit. Et generare. vnde satus. et Juppiter dr deoꝝ ⁊ hominũ sator. i. genitor. Aliqñ admoueo/texo/ordino. hinc series. i. ordo. ⁊ sic facit serui. sertũ. Ennius. Quã tanto studio seruit. hinc sertus. a. um. i. contextus. Lucanus. Accipiunt sertas nardo florente coronas. Eius cõposita. assero. cõsero. insero. prætereũt tam in eui/ ꝙ in ui. Reliqua composita solum in ui diuisas syllabas. vt dissero disserui. i. enarro vel declaro. Desero deserui. relinquo. ⁊ cætera.

.i. antiquo.

Dat fero nempe tuli cum natis de tulo prisco.

.s. antiquo. cum natis.

A fuo sicq; fui sum. sed possum potui dat.

to take. | to coueyte.

Cæpi dat capio. formαt cupioq; cupiui.

to take fro vyolentely. | to be wyse/to sauer as mete/or to haue a sent.

Dat rapio rapui/sapio sapui atq; sapiui.

to lyue. | to bere a chylde. to brynge forth. | .i. nata. | to open. vt aperio. | to perceyne. comperio.

Viuo dat vixi. pario peperi. sata quartæ.

¶ Sapio is. facit sapui vel sapiui. ⁊ sigt saporẽ habere. vt hic cibus bene sapit. Aliqñ saporẽ indicare. vt hoc lac sapit adustionẽ. Itẽ ad alia transfertur. vt verba tua sapiũt stulticiã. vel heresim. Aliqñ sapiens sum vel bene sentio. Marcialis. Nubere vis prisco: non miror paula sapisti. p sapiuisti. Neuius. Quanto ego plus sapiui. Plautus in rudẽte. Magis sapuisset si dormiuisset domi. Aug. li. j. de ci. Tribulationis tpe pbauerũt ꝙ recte sapuerint. Olim dicebant sapio is. iui. pire. quartæ. nũc tm̃ ternæ. Eius cõposita desipio/⁊ resipisco idẽ habẽt præteritũ cum sapio in iui/⁊ ui. Desipio est insipienter ago. deliro ⁊ a sapientia decido. Eius contrariũ est resipisco. Nã resipio in vsu est raro. ⁊ sigt ad mentẽ redeo. Desipio in vsu est. desipisco nusꝙ. Lactantius li. vj. diui. insti. Resipiscit eni. ac mentẽ suã q̃si ab insania recipit/ quẽ errati pudet. Idẽ li. ij. Aniliter desipuit. Cice. M. Celio. In quo cũ obiurgaret qđ nimio gaudio pene desiperẽ. Cice. li. iiij. ad atti. Uix aliquãdo te authore resipui. Afranius. Equidẽ non resipui postꝙ pectus lætici a est onustum.

to scrape. vt scalpo scalpsi. | to rustle or bustle. strepui. | to barst.

Ex po psi facies. dat ui strepo. rumpoq; rupi

Po

[illegible] increpo increpui quibus [illegible] tertiæ huius testimonio inuenitur coniugationis.

to prouoke. to go to se to go to do.
vt lacesso lacessiui. vt visi. facessi.

Ex so fac siui, tantum si viso facesso

to go to take or do.
capessi. aliqñ capessiui. to backe.

Atq; capesso / aut ui. de pinso pinsuit exit.

Verba in so faciunt siui. vt lacesso / siui. arcesso. accerso. i. eo ad vocādū. Sed viso facesso. solum si faciunt. vt capesso. qđ aliqñ facit siui. Augusti. li. ij. de ci. Aeschines cū adolescēs tragœdias actitasset. rempublicā capessiuit. Pōponius. Neqꝫ molis molui / neqꝫ palmis pinsiui.

to delaye
to make sharpe. to accuse. with water.
vt acuo is. acui. arguo argui. diluo dilui. to rayne.

Semper uo mutes in ui, donat pluuo pluui

to buylde / to kerue / to ordre.
Calepinum lege de struo. habet multa significata.

Atq; plui, format struo struxi: sic fluo fluxi

Pluo raro legitur / nisi in tertia persona singulari. Liuius li. ij. lapidibus pluuisse ferunt. In genesi. Non enim pluuerat dñs super terrā. Tibul. ij. Multis ꝛ in terris depluerit ꝙꝫ lapis. Quintilianus. Cū cœnaculū eius perplueret.

Quarta coniugatio.

vt audio. audis audiui. coniugatio.

Iui præterito facit ex is flexio quarta.

vt audiui vel audij
per syncopam.
a tero. a sino. i. verbum.

Ni triui / siui / det ij quodcunq; dat iui.

Omne verbum faciens præteritū in iui. potest per syncopam emittere in ij. vt audiui vel audij. his duobus exceptis. triui a tero / ꝛ siui a sino.

Carisius est author cū Prisciano.
to change money. to enstable.
cambio cambiui vel campsi. i. firmo stabilio.

Cambio ui vel psi, format xi saucio vel ui.

to clothe.
i. vestio. ꝛ inde amictus vestis.

Dic amicit per ui. per xi reperitur & iui

Cambio. biui. vel campsi. i. muto pecuniā. Inde campsor. nummularius. Et campso frequentatiuū apud Enniū legitur. Sancio. est firmo: proprie effuso sanguinē per hostiæ immolationē. Luca. Romanas sancire volūt hoc sanguine leges. Pōpo. ij. Sancerat ius vtile ciuitati. pro sanciuerat per syncopā. Amicio facit amicui. teste Diomede. Brutus in laudatione Appij. dixit. Toga prætexta amicuit. Actiꝰ etiā amixit protulit. Inuenitur ꝛ amiciui. inde amictus ꝛ amiculum.

to come. to lepe.

Veni dat venio / salio salui / atq; saliui.

to here. per metaphoram. — to drawe vp. — to hedge / or cõpasse.

Hausit / & hauriuit facit haurio. sepio sepsi.

¶ Ouidi⁹. j fastorũ. Per flammas saluisse pec⁹ saluisse colones. Uirg. geor. iij. Mollibus in pratis vnctos saliere per vtres. p saluere dixit per syncopã. Haurio. humorem excipio vel extraho. nunc audio Uarro ad Cice. Quũ idem quoq; haurierit. pro hauriuerit protulit. Uirgi. æneĩ. iiij. Uocemq; his aurib⁹ hausi.

to amende / to patche. farsi. — to stuffe. farsi. — to be horse. rausi. — to vnderset. — to fele / or vnderstande.

Sartio / fartio / rautio / fultio / sentio / formant

to bynde.

Ex tio si. vinxi & vinciui vincio donat.

to open. vt aperio aperui. — to couer. operio operui.

Inq; rui mutant rio / nata parit: tamen in ri

to espye or see. cõperi. — to fynde by chaunce. repperi.

Hæc duo comperio / reperis / quod pp geminabit.

¶ De verborum supinis.

to drynke. vt bibi / bibitũ. — to skynne / or to scale fysshe. deglubi deglubitũ.

Ex bi præterito tum sumpto / conde supinum.

¶ Supina verbo℞ formãtur a præterito. vt ea quæ faciũt bi / tum syllaba adiuncta / formãt supinũ. vt deglubo deglubi deglubitũ signt excorio / vel pellẽ vel corticẽ detraho. Tyberij verbũ est. Boni pastoris est tondere pecus / nõ deglubere. Lãbi et scabi carent supinis. de quibus inferius.

to ouercome. vt vici victũ. — to stryke. ici ictum. — to make or doo.

Ci mutes in ctum cum c: facio dato factum.

to cast / throwe / flynge / or hurlle. — to ryd or fynysshe. vt confeci cõfectũ. — to cast a way. abiæci abiectũ.

Et iacio iactum. formant sua nata per ectum.

parco. to pardon / to absteyne / to saue / or kepe.

Parsi dat parsum / faciet per itumq; peperci.

¶ Parco cis. signs abstineo / & quasi parce vel parum tango. Veniã do / & ab vitione abstineo vel seruo facit parsi parsum. & peperci parcitũ. Liui. li. xxv. Nec dũ eos Capuæ parsuros. Plini. li. xxxiij. Italiæ parcitũ est / vetere interdicto patrũ. Uirgi. Parcere subiectis / & debellare superbis. Parco pro seruo. vt Cui parcis hæc / unde parcus. qui sumptibus parcit.

poscitũ. discitũ. — vt cõpescitũ dispescitũ.

Hæc posco disco sata pesco / lecta in itum sunt.

¶ Inuitis inueri hæc quattuor habere supina per itum. posco/disco/cōpesco/dispesco. Licet raro sint in usu. Seneca li. j. de clœmentia. Ego sum nobilib⁹ adolescētib⁹ expositū caput/in quod mucrones acuant. Apuleius apud Priscianū. Discitturū dixit. de reliquis duobus testimoniū citat nullū. Quare aduerte lector quoties dico lecta. legitur raro. vel olim. parce (vel non) imitanda censeo.

to se. — to stryke or prynte. — to byte. — to hange.
vt vidi visum. cudi cusum. vt momordi morsum. pependi pensum.

Ex di sum formes: primam tamen in geminatis

to shaue or croppe.
totondi tonsum. — olim. qđ iam nō est in usu.

Præteritis tollas. esum dat edo / dedit esum

vt comesum ⁊ comestum.

Ambo dat comedo: dant cætera nata per estum.

¶ Edo es edi esum. vnde esurus. Plau. vbi sumus esuri. olim dedit etiā estū quod exoleuit. Ex ei⁹ cōpositis solū Comedo dat comesum ⁊ comestum. Iuuena. Et cito rapturus de nobilitate comesa. quod superest. Sal. apud Diomedē. patrimonia comesta. Cicero ꝑ Cluentio. Potius comestū ꝙ epotū in venas atq; oēs ptes corporis emanaret. Cætera cōposita ab edo tantū esum faciunt. vt ambesum.

to cut. to cleue. to set open. to dygge. to syt.

Hæc scindo / findo / pando / fodio / sedeoq;

Dant scissum / fissum / passum / fossum / quoq; sessum.

Tunsum vel tusum tundo. sua nataq; tusum

¶ Pando (vt Beda censet) pansum facit. Sed Gellius li. xv. ca. xv. dicit rectius gemino ss passum. Cui authorum suffragatur vsus. Virg. gæor. iiij. Profuit ⁊ tunsum gallæ admiscere saporem. Plinius li. xxj. hæc tusa cribrataq; vinū quantum possit excellenti.

to ioyne. to yelde. to put in.
vt circundatū. venundatū. pessundatū. vt additū. deditū. inditum.

Do sic nata datum primæ. ternæ sed itum dant.

to hede. — absconsum. to bende. — tentum vel tensum.

Abscondo dat itum / raro sum. tendoq; tum sum.

to chewe / or cham / or ete. — peditum. to farte.

Mando dat mansum: raroq; pepedit itum dat

¶ Abscondo abscōditū frequēti⁹ ꝙ abscōsum scđm Diomedē. hiero. eccle. Demū dabit abscōsa sua illi. ¶ Mando mandi (qđ scđm Priscianū mandidi habuit) facit māsum. quare supino nō caret / licet nō adeo frequēs sit. Quintilian⁹. cibos māsos dixit. Cice. ij. de oratore. Oia minime mansa (vt aiunt) nutrices infantib⁹ puerī in os inferāt. Serenus. Purgatur cerebrū mansa radice pyretri. ¶ Pedo pepedi peditū ꝙuis raro in vsu. Catullus. Subtile ac leue peditum.

to fall. — to bete or sle.

Casum dat cecidi. cæsum quoq; cædo cecidi.

.i. supino. — vt concisum. decisum. excisum. ⁊c.

A cado nata carent / cisum dant sed sata cædo.

to go downe / or fall downe. — to fall or go backwardes.

Occidit occasum legitur / recidoq; recasum.

tu solis vsq3 ad occasu3 laudabile nomē dn̄i. Lactā.li.v. Euanituras breui religiones falsas & occasurā oēm philosophiā nemo dubitauerit. Sueto. in August. Cuncta in ipsos recasura. Cice. ad atti. Id ego puto ad nihil recasurum.
vt legi lectū. collegi collectū. to flye a way.

Gi mutes in ctum cum c. fugio fugitum dat. Gi

to breke or bruse. de quo diximus triplex habens preteritū.

Frango dat fractum / pango pactum. dat agoq;

to touche. to prycke.

Actum. sic tango tactum / pango quoq; punctum.

¶ Satago ambigo & dego care. it supinis. de quibus inferius. Li

Dat fallo falsum; cello dant nataq; celsum.

simplex non est in vsu: sed nata sunt.

Cello tamen culsum cum natis falloq; falsum.

vt Uellam tibi auriculas (I shall wryng the by thy eeres).
to plucke/or wrynge. to put aback/or put out or fro.

Vello dat vulsum / format pello quoq; pulsum.

to take vp/or bryng vp or nourysshe. to bere/or say.

Mutuo tollo capit sublatum / ceu fero latum.

¶ Cōposita a cello sine diphthongo faciunt celsum. Unde nota celsus & excelsus. vt sentit Niniuita grāmaticus. Participia eni excelsus & excelsurus se nunq̄ inuenisse dicit. Cællo cū æ diphthongo cū cōpositis facit culsum: vt perculsum. vnde perculsus participiū. Uirg. Quarū sacra fero ingenti perculsus amore. ¶ Uello vulsum. Marcialis. Mens est pannice vulsa tibi. ¶ Tollo mutuatur præteritū et supinū a sustollo. & illud sustollo sustuli sublatū apud antiquos p simplici in vsu erat. Fero capit præteritū tuli. a tulo is. antiquo. & supinū a Lato as. latum. quod simplex exolcuit/eius tamen compositū dilato vsurpatur. Cello. Cællo. Uello. Tollo.

to bye. to barst or breke.
vt emi emptum. rupi ruptum.

Ex mi ptum formes / sic pi cum p preeunte. Mi

to take. vt accæptū. concęptū. præceptū.

Captum dat capio / formabunt nataq; cęptum.

to dawbe.
vt liniui litum. to come.

In tum ni vertes / venio tamen addito ventum. Ni

to synge or propheeye. vt accinui accentū. cōcinui cōcentū.

Cantum datq; cano. centum faciunt sua nata

Et canitum legitur raro quamuis sit in vsu.

¶ Cano olim canui & canitū habebat. Item eius composita (vt Probus dicit) fecere accini occini præcini. &c. Unde canitur in vigilia Natalis dn̄i. De quo pphetæ præcinerunt. Hieronymus in apo. dixit. Qui erant tuba canituri. Cano.

to roote as a swyn. to mete. to ouer ren/or ren before.
vt verri versum. accurri accursum. vt præcucurri præcursum.

Ex ri sum facies. primam tamen in geminatis Ri

to forsake/or leue to offende.
vt reliqui relictū. deliqui delictum.

Demas, & qui ctum format cum c præeunte.

to get/to brynge forthe/or to bere a chylde. vt apertum. repertum.

Partum vel paritum pario dat/nata per ertum.

¶ Pario is. peperi. partum. vnde partus/et paritum. vnde pariturus. significat prolem produco. significat insuper acquiro vel efficio. Statius. Posti veniat paritura marito. Teren. in Phor. haud existimans quanto labore sit partum. Composita a pario in ertum faciunt. Ouidius. Tu non inuenta reperta es.

vt iussi iussum. visi visum. mersi mersum. to mylke.

Ex si sum formes. donabit mulgeo mulsum

to cherysshe/ or to be chose. authore Prisciano.

Vel mulctum. dabit indulget tum/rarius in sum.

a torqueo.

Tortum dat torsi/raro torsum. vro dat vstum.

to bere. to sende.

Formabitq; gero gestum. mitto quoq; missum.

Quanq̄ sit raro legitur tamen vrsus ab vrget.

¶ Augu. habes vnde corrigas quod in te tortũ est. Tort⁹ participiũ a supino tortum. Hora. de arte. parce detorta tamen. Urgeo (licet grammatici supinũ habere negent) olim tamen habuit. Liuius. Ursus inde/quũ quonã modo id præstaturus esset percuntantes doceret haud vna asserere pertulit.

vt scripsi scriptum. nupsi nuptum.

P præ psi mutes in ctum cum p præeunte.

sorbitũ. pro sorbui.

Sorpsi dat sorptum/per itum sed sorbuit effert.

vt fulsi fultum. farsi fartum.

L preeunte vel r/si quarte vertitur in tum.

vel haurititũ. vel cambitum.

Haurio vult haustũ/cambit campsum/ambo vel itum.

¶ Hieronym⁹ in psal. Absorpti sunt iuncti/petre iudices eoꝝ. Luca. li. iiij. Absorpsit penitus rupes ⁊ tecta ferarũ. Caper grammaticus deceptus est. qui negauit sorpsi præteritũ. Sorbui cũ facit supinũ sorbitũ habet ꝯm regulã licet raro. a quo sorbitio sorbendi actus. vel liquidus cibus. Inde sorbitiuncula. Persius. Barbatũ hoc crede magistrũ. Dicere sorbitio tollit quẽ dira cicutæ. haurio facit haustum ⁊ aliquãdo (licet rarius) hauritũ. Uirg. li. iiij. Quæ bella exhausta canebat. Apuleius. ij. meta. Lagena facilis hauritu. Idem in. iij. Rorem rigentẽ hauritũ ista cõfestim vrnula. Facit aliqñ etiã hausim sine r. Uirg. iiij. Spero equidẽ medijs si quid pia numina possunt Supplicia hausurum scopulis.

nisi mutuetur a sto steti.

Dat sto & sisto statum: neutrũ sisto nihil a se.

to assyste or to ayde/or stande by.

vt atto astiti astitũ. assisto astiti astitũ. ⁊ sic de reliquis.

Couertunt in itum. sed iti sto sistoq; nata.

Constatum/obstatum/præstatum lecta aliquando.

vt præstitũ.con[illegible]itum.obstitum. to turne.

¶ Sto.as.steti.facit statum.similiter sisto actiuũ.idem quod stare facio.a sto supinũ mutuo accipit statũ. Unde stator/q̃ sistit aliquẽ ꝑtori/aut dño suo. Uirg. Siste gradũ teq; aspectu ne subtrahe nostro. Sisto neutrũ a se nullũ habet preteritũ.aut supinũ:nisi a sto mutuetur steti statũ.⁊ idem sigt. Eius tamen composita eundem sensum.ideq; præteritũ.⁊ supinũ cũ cõpositis a sto habent. Quædã etiã cõposita a sto statũ in supino habere leguntͬ (Nam forte olim.hæc omnia aui ⁊ atum habuere). vt constatum.obstatum.⁊ præstatum. Statius li. Thebaidos. Quæ sic orsa prior spes ne obstatura pelasgis. Lucanus. Constatura fides superum. Marcialis. Constatura fuit megalensis purpura centũ. Liuius. Ursus inde/quonã modo præstaturus esset.⁊c. Sed in itum potius approbat authorum vsus.

vt amaui amatũ.ciui citum.

Vi mutes in tum.poto potum.tamen olim Vi

Potatum.lauo dat lotum/lautum atq; lauatum.

¶ Poto.as.olim potatũ nunc potius potum.vsurpatur. Uirgi. huc ipsi potũ venient per prata iuuenci. Luca. Poturæ te nile grues. Uirg. Et potũ pastas age Titvre. Terentius. Apud me potaturus est. Lauo triplex habet præteritũ. Lotũ. lautum.lauatum. Tacitus de germanis. Lauti cibũ capiunt. Terẽ. Tene ad simboli venire vnctum/atq; lautũ e balneis. Horatius. At vbi me fessum sol acrior ire lauatum.admonuit. Teren.in Eunucho. Abeũt lauatũ. Ouidius.iij.fastoꝝ. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Cicero ad Uarronem li.ix.epistolarum. Faciam et lauatio parata sit. Lotum notissimum.ideo non eget testimonio. Inde lotio.lotor.et lotrix.

to beware or shonne.

Formabit caueo cautum/ac adoleuit adultum.

Dat faueo fautum,donat sapio sapitumq;.

Pasco dat pastum.soluo ui vertit in utum Vi

to lappe or turne. to seke or enquyre. a receyuer. inde quæstor.

Sic voluo.quæro quæsitum/dat quoq; quæstum.

vt cognoui cognitum. agnoui agnitum.

Oui conuertunt in itum/con & ad sata nosco

diuerse nosco. vt ignosco ignoui ignotũ. dignotum.

Agnotum legitur.dant cætera nata per otum

¶ Salustius in Jugur. Neq; inermes ex prelio viros quenq; ignoturũ. Nosco notum habet. Uidetur olim habuisse noscitum. Unde nosciturus ⁊ frequentatiuũ noscito.in vsu est. Et ignosco participiũ futuri temporis facit ignosciturus.teste Prisciano. Piso frugi li.ij. annali. Quocunq; deliquisset ignosciturum affirmabat. Fm regulam ignotũ ⁊ ignoturus facit. Cicero.in Cato. Ignoturum alteri quod patrẽ: alteri quod tutorem secutus est.

Dat serui sertum/seuiq; satum sero,nata Rui

Dant sertum/atq; situm con/ad/in,sed cætera sertum.

Quã in tanto studio seruit. vnde sertum. ꝛ sertus participiũ. i. consertus. Lucanus
Accipiunt serta snardo florente coronas. Sed sero pro plãto aut semino/aut gene
ro dat seui ꝛ satũ. vnde satus participiũ. i. generatus. ꝛ sator genitor. Ouidi. meta.
primo. Quã Iapeto satus. ¶ Cõposita a sero. vt Assero. Cõsero. Insero. faciũt ali-
quãdo in sertum/aliqñ in situm. Assero ꝑ prope sero aut planto facit asseui assitũ
Pro libero/defendo vel affirmo. asserui assertũ. Consero pro planto vel semino cõ-
seui consitũ. pro pugno conserui consertũ. Insero pro ingero surculum siue germen
in aliquã arborẽ. facit inseui insitũ. ꝑ immitto vel insero. facit inserui insertũ. Re-
liqua cõposita a sero dant serui sertũ. vt Exero exerui exertum. i. emitto. extendo.
Dissero. Edissero. Obsero. Desero. serui ꝛ sertum duntaxat faciunt.

to yeske/to sobbe as chyldre do. to bury.
Singultum singultio dat sepelire sepultum.
to be solde. to clothe or to araye.
Væneo dat vænum necnon amicit dat amictum

Singultus. est quoties spiritus vacãs ab humore/ in loco spiritui deputato reti-
netur; hic eni diu emittitur/ nec potest erũpere: ꝛ distẽtionẽ inducit: quæ appella-
tur singultus. angl. the ioske/or rattyl in the throte. Inde singultio singultũ emit-
to. Statius. Semineces pueri trepidas in lumine vitẽ. singultãt animas. est frequẽ-
tatiuũ a singultio singultiui. Cato dixit. Mortuus sepelitus est. pro sepultus.

vt tacui tacitum.
ũ. Quod dat ui vertes in itum: donat seco sectum.
Et frico dat frictum, neco nectũ. sed mico nullum.

¶ Annotatio.

Lecta seco/frico/siue neco/sono/sic tono/in atum.
¶ Sunt lecta apud Probos authores. vt in libri frõte diximꝰ secatus. fricatus. to-
natus. ꝛc. licet rarius.

Dat doceo doctum. tentum format teneo q;
to bake. vt pinsitum vel pinsum.
Pinso dat pistum/legitur per itum simul in sum
to be or stande open. to medle.
Passum dat pateo formabit. misceo mistum.
to iudge or estymate. inde recensum. vnde recensitum. penul. pd.
Censeo dat censum. vetus & dat Censit in itum.

¶ Pinso facit frequẽtius pistum. facit etiã pinsitum ꝛ pinsum. author est Nonius
ti. Colu. li. ij. Panicũ pinsitũ ꝛ euolutũ furfure. Idẽ pinsus dixit. vt notauit Sulpi.
us. Diomedes quoqꝫ facit participia pinsus pinsurus. Unde pinsor pro pistor. Uarro.
pistor. Nec pinsorẽ; vllũ nossent nisi eũ q in pistrino pinseret farinam. Hinc pinsor pinsito
Uarro. Promendo diẽ vt pinsetur. Plau. Qui polentã pinsitãt. ¶ Misceo mistum.
facit per s/potiꝰ q̃ mixtum per x si doctis credimus. idem quod cõfundo ꝛ pertur-
ius. bo. Augu. Uera ergo simul inordinate permista. in vna disputatione. vnde mista-
rius. vas in quo aqua cõtinetur. vino miscenda. Lucillius. Urceus aut gemina lõ-
gus mistariꝰ ansa. Et miscellanea libri sunt (vt apud Gelliũ) in quibꝰ de rebꝰ mul-
tum diuersis tractatur. ¶ Censeo facit censum. vnde cẽsus. us. ui. i. annuus reddi-
tus ꝛ quicquid fortunarũ quis habet. Itẽ census dr̃ æstimatio rerũ ac bonoꝝ facta ꝑm
agere quã tributa pẽdebant. ang. (a taske or taxacyon). Uñ cẽsum agere. est recẽsere ho-

minum facultates. Et censor magister morū. Et recenseo. vnde recensus. us. ui. i. re- Rec
cognitio populi per numeros. Sueto. in Cæsa. Recensum populi vicatim per dños Rec
insularū ægit. Recensitum nō est a recēseo. sed a verbo antiquo quartæ recēsio. is. Rec
ire. qd̄ signat recensum agere. vt Valla docet/ & Plaucētin⁹. Et cēsio. is. ire. idē. Cice. Cen
pro Archia. Cū eodē quæstore fuisse in Asia p̄mis Julio & Crasso nullā ppl'i partez
esse censitā. Claudiue li. ij. in Entropiū. Præsto recensitis euoluere sæcula fastis.
Hiero. in li. nūeri. Recensiti sunt a. xx. annis/ oēs qui poterāt ad bella procedere.

vt coercitū a coercui. exercitum ab exercui.

Arceo nata in itum, simplex olim dedit artum ui.

vt arcitum.

Vel per itum, careo format cassum caritumq;

Arceo. es. idē qd̄ pello aut propulso facit arcui. licet quidā carere p̄terito som- Arce
nient. Cice. in xl. Philippica. A progressu arcuit. Silli. li. j. Armauit clausos & por-
tis arcuit hostē. nūc carēt supino. habuit tamē olim arcitū. vnde arctus. a. ū. nomē Coer
et arcto as. frequentatiuū. habuit etiam arcitū. vt ostendunt sua cōposita. coerceo Exer
coercitū. a in i/ mutata. & exerceo exercitū. vnde exercitus. us. ui nomē. i. militum Exer
copia. Exercituim. actus exercendi. Exercito frequentatiuum. Exer

to hede. to aske or gyue conseyle. Exer

Occulit occultum, consultum consulo donat.

to lepe.

Saltum dat salio quum salto significabit.

to lepe downe. vt desilio desultum. to lepe vpon. insilio insultum. to salte or powdre.

Nataq; dant sultum. pro condio sale salitum.

.s. supinum.

Sallo dat salsum. dat cum p/ psalloq; nullum.

Salio. is. salui salini. vel salij. signis idē quod salto vel ascendo. facit saltū in supi Salio
no. & inde salto/ tas. frequentatiuū. i. sæpe salio siue tripudio. Eiusq; composita in- Salto
sultū faciunt. vt assilio assultū. & insilio insultum. i. ad vel in aliqd salio. Salio aliqn̄ Assilio
est p condio aliqd sale. & tunc facit salitū contra Diomedem. Cellus li. ij. Pisces q̄ Insilio
salem nō patiūtur solidi vesaluntur. Hiero. in Lucā. Quod si sal euanuerit in quo
sallietur. Liuius Andronicus. Salitiurus ilthæc mittā salem. Cornelius seuerus.
Ad quem saliti Pomiliones afferebātur. Salustius apud Diomedē. Reliqua ca-
dauera salita. Sallo. is. p duplex ll/ tertiæ coniugationis est eiusdē significatio- Sallo
nis cum salio. p condio sale. & facit salsum. Unde salsus sale conspersus. & salsus ho- Salsu
mo qui salibus & commatis hoiem aspergere nouit. vt apud Horatiū. Salsus ho-
mo. contrarium insulsus. i. ineptus. Lucillius. Sallere muræenas mercem in frigi-
daria ferre. Salustius. Parte consumpta. reliqua cadauerū ad diuturnitatē vsus
sallerent. Ueteres etiā per secundā salleo cū ll/ duplici flexerūt. Fabian⁹ apud Dio
medem. Cum caro sallet/ diuturnior est. i. cum sallitur.

Altum sic alitum dat alo, format colo cultum. Lui.

Impono impostum fallo, secus impositum dat. Sui.

Raptum formabit rapio. sua nataq; reptum. Pui.

Impono pro fallo facit impostū. vnde impostor q̄ alios verbis pollicētib⁹ deci-
pit. vel qui supponendo malas merces. alios fallit. Inde impostura deceptio per Impo
fraudē. Impono in aliis signationib⁹ facit impositū. vt pono cū suis cōpositis. Et licet Impo

Uirgilius dicat: cōposita pace quiescit. ⁊ alibi. manet alta mente repostū. hæc per syncopam metri causa profert.

vt acuo acui acutum. pluo plui plutum. imbui imbutum.

Semper ui quod uo format mutabis in utum.

Dat ruo sed ruitum. tantum sua nata rutum dant.

Argutum dices/legitur tamen arguiturus

¶ Plautus in Pseu. Argutus facinorū malorū. Salu. li. histo. falsum filiū arguituri. Priscianus tamen dicit. Quædā verba in utū supinum formant. quorū participia futuri termināt in iturus: ⁊ verbalia in itio. vt argutū arguiturus. tutū tuiturus tuitio. sputū spuiturus. plutū pluiturus. Niniuita tamen censet esse ex supino antiquo arguitū. Ruo ruitum facit. Luca. in. iiij. Ruitura quæ semper stat moles Eius composita in rutum tantūmodo faciūt. Oui. li. ep̄larū. Obrutus insanis esset adulter aquis. Luca. Ossa tulit magni quæ nondum subruta fluctu.

to encrease. to drawe. to sethe/or rype. to ordre or buylde.
vt anxi auctū. traxi tractū. coxi coctum. struxi structum.

Ex xi ctum facies semper cum c præeunte

vt pecto pexi vel xui pexū. nexo nexui nexum.

Ex xi siue xui quod cto/xo/dat: facies xum.

to shere or repe corne. to flowe.

Sed meto dat messum. formabit vel fluo fluxum.

¶ Niniuita dicit (sed sine authore) hæc vba mulgeo ⁊ mulceo habere xi in præterito: quū tm̄ si in pterito habere cōperiuntur. Priscianus (quo nescio fulctus testimonio) asserit mulgeo sm̄ qsdā habere mulxi ad distinctionē mulceo mulsi. Quum apud probos authores tam mulceo q̄ mulgeo. mulsi in præterito ⁊ mulsum. aliqñ etiam mulctū in supino faciūt. Uirg. in g̃ or. Qd surgēte die mulsere horisq3 diurnis. Nocte p̄munt. Teren. in Phor. Emulsi argento senem. hiero. Et sermone composito aures populi mulserunt. Cice. in cōtentione Metelli. Permulsa atq3 recreata. Uarro in saty. Capite permulso. Salu. Deinde lenita ira postera die liberalib9 verbis permulcti sunt. Gelli. li. j. Nihil adeo in cōgrediendis hostib9/atq3 in principijs præliorū ad salutem virtutēq3 aptius rati: q̄3 si permulcti sonis mitioribus non immodice ferocitent. Et licet sugeo et sugo sm̄ authores careant supinis. Augustinus tamen dicit. Multi præcones precinerunt adhuc nasciturum de virgine maria futurum infantem ⁊ sugiturū lac. quū potius sucturus a sugo diceret.

vt cingo cinxi cinctum.

N xi cum præeat, n præ ctum iunge supinis

a finxi. a minxi. a pinxi. a rinxi. a strinxi.

Ni fictum/mictum/pictum/rictum/quoq; strictum

¶ Quoties n/ante xi præteritū habeat. idē n/in supino retinet. vt cinxi cinctū. tinxi tinctū. punxi punctū. iunxi iunctū. vinxi vinctū. stinxi stinctū. cū cōpositis restinctum extinctum. instinctū. sanxi sanctū. emunxi emunctum. planxi planctum. vnxi vnctum. linxi linctum. quod rarius est. Tolluntur inde fictum a finxi. mictū a minxi. pictum a pinxi. strictum a strinxi. rictum a rinxi. vnde rictus illa pars faciei in q̄ rictio ⁊ hiatus maxime apparet. anglice (the compasse of the mouth). A ringo gis. siue Ringor (quod vsitatius est) anglice. to gren as a dogge or gnarre.
Strictum a stringo strinxi. idem quod præmo/vel arcto. Plini. Apphensam manum stringit. Itē pcutio. Uirg. x. Atq3 animū patriæ strinxit pietatis imago. Etiā ensem nudare. Idem. xj. Strictum rotat acer Lucagus ensem. Inde strictus ensis

anglice (a maked swerde)

¶ De ijs verbis quæ preteritis carent.

boroweth.
Præterito ista carent / alijs vel mutuo sumunt.
to sauer / to be / to tourne
as meet / to couet. / wode. / downe. / shyne or to excelle.
Nideo / glisco / furo / vergo / cum polleo / fio.
to doubte. / to stryke. / .i. sto.
Ambigo / cum ferio / iungas sum / sisto q; neutrum
to lyght as a byrde. / to take vp. / to ete. / to melte. / to remembre.
Sido / fero / tollo / vescor / liquor / reminiscor
to heale. / .s. passiua. vt timeor. metuor.
Et medeor. quorũq; carent actiua supinis.

¶ Calepinus dicit nideo habere nidui. sed nullo testimonio. Glisco olim glisci habuit. Furo. is. Insaniui ab insanio. Uergo olim versi: sed nunc nõ est in vsu neq; qđ Diomedes dicit verxi authore Nimiuita. Polleo nullũ habet. Fio fact' sum. a sum et factus participio. Ambigo p̄tus caret. licet aliqui sine testimonio dicãt ambegi. Ferio a percutio pcussi. Sum a vbo antiquo fuo is. fui. Sisto pro sto neutrũ mutuatur a sto steti z statũ. Sido a sedeo sedi. Fero a vbo antiquo. tulo. is. tuli. Tollo a suo cõposito sustollo antiquo. sustuli. Uescor a pascor pastus sum ɓm q̃sdã. sed potius caret. Liquor a liquefio liquefactus sum. Reminiscor recordatus sum a recordor. Medeor a medicor medicatus sum. Carẽt præterito etiã ea passiua quorum actiua supinis carent. vt timeor metuor poscor linquor simplex sugor. zc̃.

¶ De actiuis quæ supinis carent.

Hæc quæ preteritis caruere / carento supinis.
to fere. / to sowke. / to deceyue. / to forsake. / to go to se.
Et timeo fugo caluo cum respuo viso
to compell. / to aske. / to drede. / to lycke. / idem.
Vrgeo sic posco metuo lambo quoq; lingo
to scratche. / to scrape. / to lerne.
Con & dispesco / scabo sic scalpo quoq; disco.
to greue. / to forsake. / to looke or se. / to leue / to kepe of or fro.
Ango cum renuo. sic cerno linquo vel arcet.
cerno / linquo / z arceo. vt excretũ. relictum. coercitum.
Quorum nata trium formabunt rite supina.

¶ De neutris quæ supinis carent.

to bren or to be hote. / to grasshe. / to shyne. / to be hote. / to ferte.
Aestuo cum stridet / sic luceo ferueo pedo
to nodde with the heed. / to wynke vpon. / to agre. / to lyue.
Et conquinisco conniueo congruo dego
to be colde. / to rowte. / to clense. / to be acolde. / to swell. / to grasshe.
Algeo sterto luo cluo frigeo turgeo strido.
to heng ouer. / to syng. / to quake. / to drede. / to rumine as an asse. / to befall.
Ingruo psallo tremo paueo rudo fulgeo liuet.
to clymbe. / to denye. / to shyne. / to go aboute.
Scando refello mico satago nolo volo malo.

to spyt. vt decido. concido. incido.
Pango cano signans spuo iungas ijs cado nata.
vt occasum. recasum.
Occido cum recido donant veluti cado casum.

¶ De neutris quæ in ui prætereunt.

Nulla supina dabunt per ui si neutra secuudæ.

Ni valeo noceo placeo careo doleoq;.

Paret olet taceo pateo lateo caleoq;

Atq; licet mereo.
¶ Hæc carent supinis. Madeo. studeo. surdeo. sordeo. candeo. splendeo.

¶ De verbis optatiuis & continuatiuis.

desyderatiua. .i. continuatiua.
Optatiua carent sic continuata supinis
to trauel/or labou-
to leng for maryage. re of chylde.
nubere desydero. parere desyderat. to be hungred.
Nupturio dat itum sic parturit/esurioq;.

¶ De passiuorum deponentium & communiũ preteritis & supinis.

Præterita vocis passiuæ verba reposcunt.

Ex sum/præterito & proprio de participante.
¶ Verba passiuæ vocis/siue deponentia/siue communia faciunt præteritũ per circumlocutionem. ab hoc verbo suz vel fui. & participio præteriti temporis. vt solor solatus sum vel fui.

verbum in or.
Or capit actiui ficta de voce supinum.
to ioye or to be gladde.
Vt lætor læto, lætatum ducitur inde.

Tolle ratum/fassum/tutum/tuitum/atq; misertum/
to defende/
to trowe. to knowlege. or to loke. idem. to haue mercy.
Ex reor & fateor/tuor & tueor/misereri.
¶ Tueor secundæ pro defendo dat tutũ. Unde tutor aris & sepius tuitus/ꝙ tutus. Tutus enim potius est nomẽ. vt tuta arx. Quinti. in de. Tuitus sum adulescẽtis miserrimi causam. Inde tuitio verbale. Tuor est tertiæ idẽ qđ video cũ compositis

inutuatur a tueor.

to vse with profet or plesure.

to go.

Dat gradior gressum; fruor & fructum fruitumq;

to vse familyar or boolde vpon. vt tradit Minutia. to feyne or lye.

Est fratus nomen: commentũ a con(q;)miniscor

to auenge. to obteyne or get.

Vltum ex vlciscor. formatq; adipiscor adeptus.

to forget. wery. antiquũ .i. defetiscor in vsu.

Oblitum obliuiscor habet. fessumq; fatiscor.

to mesure or met. to cõplayne. mete. antiquũ est.

Metior & mensum. quæstũ queror. aptum & apiscor

to waken or ryse. I go aboute/ or aboute.

Experrectum expergiscor. nixum quoq; nitor

to go/or iourney/or labour by the waye.

Vel nisum. proficiscor datq; profectum.

Hieronymus in Esaia. Et telã quã orditus est. Virg. Inde toro pater sic orsus. &c.

Ordior orditum pro texo/pro loquor orsum.

to proue or tast. to folowe. locutũ. secutũ.

Expertum experior, loquor/vt sequor exit in utum.

to get or obteyne. to make a couenaunt.

Nanciscor nactum format. pactumq; paciscor.

to vse. to slyppe. to clyppe. amplexũ. vt amplector. idem. cõplexum. complector.

Vsum vtor. lapsum labor. plector sata plexum.

to dye.

Mortuus a morior formabitur & moriturus

to ryse or sprynge.

Ortus dans orior deducitur hinc oriturus.

TELOS.

¶LIBER SEXTVS DE VERBORVM FORMIS de defectiuis & anomalis. confusis, syncopatis, & apocopatis.

Sextus.

Ctuplices formas verborũ discito / quarum

Perfectum dicas / quod non aliunde creatur.

¶ Octo sunt formæ verboꝝ. videlicet forma perfecta frequẽtatiua Effectiua siue continuatiua. desyderatiua. motiua. imitatiua. diminutiua. ⁊ apparatiua.

¶ Frequentatiua siue iteratiua.

.i. ꝑmatiui. vt rogito. i. frequenter rogo. .i. verbũ frequentatiuũ.

Primati sensum / signat cum sæpe frequentans.

vt clamatũ clamito as. vt nexu nexo as. a cursu curso.

Atum cõmutes in ito. Sed ab u / faciunt o.

a dormitu.

dormito. a tueor tutu tutor tutaris. qđ est tertiæ. cõiugationis.

Cætera verba / vel or. sunt (ni neto) omnia primæ

Frequentatiuũ siue iteratiuũ ꝟbũ est qđ sui primatiui sensũ cũ hoc aduerbio sæpe vel frequẽter sigt. vt salto frequenter salio. Et formãtur dupliciter in ꝟbis ꝑme cõiugationis. a priore supino atũ in ito pœnultima breui mutãdo. vt a vocatum vocito. In cæteris verbis a posteriori supino. mutãdo u / in o. vt a cursu curso as. vł si sint passiue vocis mutando u / in or. vt a tueor tutu. tutor aris. Et oĩa frequẽtatiua sunt ꝑmæ cõiugationis. nisi Neto a neo qđ est tertiæ apud Statiũ (teste Calderino) vt ꝑmo syl. Netite nemo modũ transmissi ꝯputet æui. Et desinũt. vel in to vt capto. vel in so / vt curso. vel in xo / vt nexo. vel passiue in or / vt tutor. in xor / vt amplexor. in sor / vt versor. vel in ito / vt lectito. vel in itor / vt vsitor.

¶ Annotatio de ijs q̃ formã frequentatiuã duplicant.

vt risito. vt vsitor.

Formam in ito vel itor duplicat quandoq; frequentans

frequentatiuum.

Accidit hoc quoties / crebro prius haud sit in vsu.

Annotare debes / ex frequẽtatiuis parum aut canoris / aut vsitatis: sæpe fieri alia frequẽtatiua. Ut a supino lectu fit lecto: quod raro reperitur. Unde lectito qđ vsitatius est. itidem ab ijs vix repertis facto. luso. riso. acto. viso. scripto. sesso. ⁊c. vtimur factito. lusito. risito. actito. visito. scriptito. sessito. cũ cæteris. Idem ab vtor nõ vsor sed vsitor.

¶ Alia annotatio.

Diminuit sensum primi quandoq; frequentans

to nappe.

Vt dormito / parum quod signat dormio sæpe

¶ Frequẽtatiuũ aliquando sigt diminutionẽ. vt dormito parũ dormio ⁊ non profunde. sed per interualla. et id frequenter cõtingere potest: sed semper paululũ. Et scriptito. est nõ totam rem scribere: sed interposito spacio / ⁊ partes diuersis tẽporibus scribere. Cice. li. vij. ad atticũ. Et hæc ⁊ si qđ aliud ad me scribas velim: vel

potius scriptit[...]. Quanq̃ aliq̃ scriptito p scribo simplici ponatur.

¶ Alia annotatio de ijs quæ cõtra hãc legem formant frequentatiuũ

Hanc contra legem sed cuncta sequentia fiunt

to swym   to reuolue/
to reuolue. a boue. or thynke. to powre.
Hæc agito fluito / sic cogito fundito iungas.
to knowe.   to drede. to swym. to get hardely. to fede.
Noscito cum pauito nato quærito pascito / subde
to be sykke.   to note/or merke.
Aegroto ex ægro. nota quod format noto / quæso
to praye
instantly.   to enquyre.   idem.
Quæsito / scitor scio / scissitor a quoq; scisco.
to persue.   to chatte or Jangle.
A sequor & sector / loquor educit loquitorq;

¶ Quædam verba abusiue formant frequẽtatiuũ: vt ago agis agito. hinc exagito subagito / & coagito. Virg. Ipse dies agitat festos. Plinius. Omnes pisces cũ extincti sunt / fluitãt. i. supnatãt. ¶ Quæsito p œñ. pð. a quæso. nõ aũt a quæro. ¶ Fundito. as. a fundo. is. Plau. in Amphi. Cum cruciatu tuo isthæc hodie verna verba funditas. ¶ Cogito. a cogo. i. rem frequẽter ad memoriã duco & cogo. ¶ Noscito a nosco. Plautus in Cistella. Nunc vestigia si qua sunt noscitabo. ¶ Pauito a paueo. Virg. ij. Prosequitur pauitãs / & ficto pectore fa. ¶ Nato. as. a nonas. pæñ. breui. Persi. Hoc natat in labris. hinc annato. innato. enato. p œñ. bre. ¶ Quærito p œñ. breui. a quæro quesitũ. sigt instãter & vix quæro. Terẽ. Lana & tæla victũ q̃ritãs. ¶ Pascito a pasco. p pasto as. Varro. nũc færas quæ in syluestrib⁹ locis pascitat. Aegroto ex ægro. noie. sigt sæpe æger fio / siue varia valitudine afficior. ¶ Noto as. priore breui. p consydero. signo. taxo. & poti⁹ a nota ducitur q̃ a notu. Inde annoto. denoto. peñ. bre. ¶ Quæsito p œñ. lõga a quæso nõ a quero latini affirmãt. Scitor p œñ. lõga a scio. i. interrigo & inuestigo / que secretiora sunt. Virg. Suspẽsi eurypilũ scitaturũ oracula phœbi. mittimus. ¶ Scissitor peñ. bre. a scisco. i. scitor & magis in vsu q̃ scitor. Teren. Quicq̃d est libet hinc sciscitari. ¶ Sector aris. psecutor. a sequor. i. sæpi⁹ & quasi continue sequor. Inde insector aris. vehementer sequor. insequor vel psequor. Teren. Sectari iussi si potis est. ¶ Loquitor a loquor Gelli. li. j. Supra modum loquitans conturbabat.

Quæsito. Cogito. Noscito. Pauito. Nato. Pascito. Aegroto. Noto. Quæsito. Sciscitor. Sector.

¶ Annotatiuncula de vsu frequentatiuorũ.

¶ In frequẽtatiuis cudendis simus parci: vixq̃ alijs q̃ inuẽtis vtemur. nisi forsan in amplo opere. fastidiũt eni eruditi & latini. huiõi frequẽtatiua legito / frangito / tangito / pãgito / vacito / calcito / castigito / riso / valito. & similia. qr authoritate nõ probantur. Itaq̃ hæc de frequẽtatiuis præcepta non sunt liberius vsitanda. nisi quæ authorũ splẽdescunt vsu. qualia sunt apud Gel. hæc & multo plura. Appellito. accessito. aduẽtito. portito risito. ito. defensito. hæsito. victito. solito. defenso. ventito. obseruito. surrectito. vectito. responsito. malitor. diuersitor. &c̃. Annotatio non indign[...]

¶ Alia annotatio de ijs quæ a significatione frequentatiua deficiunt.

to endyte ony
to come to.   wrytynge.
Aduento accedo / scribenti prælego / dicto.

Præte, & supi, verbo℞,   D.j.

vt aduẽtito.as. dictito.as.

Hæc in ito potius formantur quando frequentant

Cum ſenſu patris cupio / dant vendito capto.

¶ Quædã ſunt quæ a ſigtione frequẽtatiua deficiunt. vt aduento. nõ eſt frequenter venio ſed accedo. ¶ Dicto non eſt ſæpe dico / ſed plego: vt alius ſcribat. ⁊ ſuggero vt ratio dictat. Boetius. Ecce mihi lacere dictant ſcribẽda camœne. Sed qui a dictãs ſæpe idem dicit ⁊ iterat. ne notarius inepte ſcribat. dicto recte frequentatiuum dicitur. Uſitatius tamẽ hæc duo cũ ſunt frequẽtatiua / in ito potius formãtur. vt aduentito. dictito. Præterea Capto nõ eſt frequenter capio / ſed capere cupio. Martialis. Dũ me captares mittebas munera nobis. ¶ Uendito nõ frequenter vendo: ſed cupio vendere. vel ſedeo ad vendendũ. vt hic venditat libros.

¶ Effectiua ſiue continuatiua.

Eſt effectiuum verbum vel continuatum.

Quod fio atq; ſui primati mobile ſignat.
.i. declinationis.

Neutris quod proprie flexus formato ſecundi
vt vileo viles vileſco. i. vilis fio.

Co cum perſona præſentis iunge ſecunda.
vt labaſco. i. labo vel cado.

Improprie ex alijs verbis. at nomina quædam
vt hærba hærbeſco.

Finalem mutant vocalem ſemper in eſco.

¶ Annotatio.

Iſta ſed hinc demas primatiui ſpeciei.

Hiſco / compeſco / diſpeſco / ſueſco / quieſco.

Cum conquiniſco / reſciſco / fathiſco / fatiſco.

¶ Effectiuũ ſiue cõtinuatiuũ verbũ eſt: qď ſenſum ſui pmatiui: ſed adiectiui / ⁊ non verbi. cũ hoc verbo fio ſigt. vt caleſco. i. calidus fio. dicitur etiam continuatiuũ qď cõtinuũ incrementũ paſſionis innatæ ſigt. ⁊ a Ualla augmentatiuũ appellatur. et pprie tantũ fit a neutris ſecundæ coniugationis addendo pſone pſentis indicatiui ſingularis nũeri ſyllabã co. vt tepeo tepes tepeſco. i. in horas / vel magis ac magis tepidꝰ fio. ſic albeſco nigreſco madeſco. Quædã ab alijs verbis ꝙ neutris (improprie tamẽ) formantur. non dicenda effectiua: ſed his ſimilia. Licet a quibuſdam ſic nuncupentur. vt præſentiſco. i. præſentio cõcupiſco. i. cupio. pertimeſco. i. pertimeo. edormiſco. i. edormio. preſciſco. i. præſcio. ſic ⁊ reſciſco. ꝯpeſco. diſpeſco. ſueſco. quieſco. cõquiniſco. hiſco qď ſignat pprie oſcito. Itẽ os adloquendũ aperire. Plau. Ne hiſcere quidẽ audeo. Item patefieri. Oui. hiſcere nãqꝫ tibi terra neganda foret. hinc dehiſco. Uirg. Que ſatis ima dehiſcat terra mihi. Fathiſco cũ aſpiratiõe .i. abundanter aperior. Ambroſius. li. hexa. Plærũqꝫ terra meridianæ plagæ torretur ardoribꝰ atqꝫ æſtu ſoluta fathiſcit. Fathiſco ſine aſpiratione. i. deficio / aut fatigor. Sta. Brachia iam pridẽ cyclopũ operoſa fatiſcunt. Formantur etiam a nominibus finalem vocalem mutando in eſco. vt iuueneſco. i. iuuenis fio. ſeneſco. i. ſe-

nex fio. hærbeſco.i.hærboſus fio. Dumeſco.i.dumoſus fio. ſic ſylueſco.frōdeſco. floreſco.&c. Repueraſco tamen contra hanc regulam formatur.i.rurſus puer fio. Ueteraſco.i.vetuſteſco.hoc eſt vetus fio. Inueteraſco.i.valde in conſuetudinē venio. Nigidius tamē ſic diſtinguit. Uetuſteſcunt q̃ vetuſtate deteriora fiūt. veteraſcunt q̃ meliora fiunt. Et quanq̃ hæc interim cōfundant: tamē venuſte aliq̃n ſeruabitur. Politianus in præfatione miſcella. Si modo hæc ipſa non vetuſteſcere adhuc.ſed veteraſcere de integro poſſint. Integraſco.i. integer fio. Terentius. hoc malum integraſcit. Ha Re Ue Inu

Deſyderatiua forma.

vt eſurio.deſydero eſſe vel comedere. .i.ꝑmatiui.
Verbum quod ſignat deſydero / cum ſibi patris
vt edo es eſum eſu eſurio.
Infinitiuo, de poſteriore ſupino
eſuriui.
Fit / rio coniuncta.quarti ſemper quoq; flexus
eſurio.parturio.nupturio.ſuperius dicta.
Præteritiſq; carent præter tria ſicq; ſupinis

Excipias ſcaturit ſcateo pro ſimplice ſumptum.

Deſyderatiuū verbū: ſt/quod a Priſciano meditatiuū vocatur / & terminatur in rio.vt eſurio.nupturio. & parturio. Et per infinitiuū ſui ꝑmatiui / & verbū cupio. explanatur. eſtq; cōiugationis quartæ/ſine præteritis & ſupinis. vt in quarta coniugatione oſtenſum eſt. Ut eſurio.i. cupio eſſe vel comedere. Nec vllo modo meditatiua vocari poſſunt. Scaturio excipitur qđ licet ſit in voce deſyderatiuū/in ſignificatione ꝓ primatiuo ſcateo.qđ idē quod emano/erūpo/ebullio ſignificat. Hiero. In ſepulcro eius non niſi manna inuenitur.qđ & ſcaturire cernitur. Amaturio aūt lecturio. dicturio cū amaſco & legiſco/quibus placent relinquimus. Ipſa quidē cæteraq; eiuſmodi niſi apud authores probatos inueniantur, non in gregem deſyderatiuorū et effectiuorum aſcribenda cenſemus. Eſuri Scat

Motiua.

Motiuum verbum qđ ſignat eo atq; gerundum

Primati / iuncta ad: ſic fit, mutetur in eſſo /

Is, de perſona præſentis rite ſecunda

Hinc deme accerſo viſo arceſſo ætq; laceſſo

Uerbū motiuū qđ in ſo terminatū/ꝑ gerundiū ſui primatiui/cū præpōne ad: et verbū eo is, aut ſynonymū explicatur. Eſtq; coniugationis tertiæ/ & formatur a ſecunda ꝑſona pñtis indicatiui is ſyllaba mutata in eſſo. vt a capio capis capeſſo.i. eo ad capiendū. Faceſſo.i. eo ad faciendū. Demunt hæc q̃ hāc formā nō ſequunt. Accerſo & arceſſo eiuſdē ſignificationis.pro eo ad vocandū. Teren. Obſtetricem accerſo. Fit aūt accerſo ab accio is iui. Arceſſo ab arcio qđ idē eſt.cū apđ antiq̃s (vt Priſci. indicat) ar pro ad poni cōſueuerit. vt aruenas/aruolare dicētes, pro aduenas/aduolare. Unde oſtēditur recte arceſſo dici ab arcio quod nos accio dicim⁹. apud Uirg. tñ li.iiij.georg. ꝓ attraho ponitur. Hincq; pecudes armenta viros genus omne ferarum. Quemq; ſibi tenues naſcentū arceſſere vitas. Quanq̃ & arceſſo ab arceo ꝓ accerſo ſm quoſdam eſſe poſſit. Salu.in Iugurti. Quo facilius iudicio regis ſtauri/ et reliquorū: quos pecuniæ captæ arceſſebant: delicta patefierent. Similiter vi= Capeſſ Fac Accerſo Arc

so is. avideo. i. eo ad videndū. Teren. in Echyra. Non visam vxorē Pamphili cum in proximo sit ægra. Idē in Eu. Id viso. tune: an illi insaniant. Ponitur etiam pro videre. idem in Phor. Uultis ne camus visere. Inde reuiso. p:ouiso. inuiso. & visito frequē. Et lacesso is. a lacero. i. eo ad lacerandū vel prouoco. Salu. Pridie legiones in monte positas lacessiuit. Uirg. Efficiam post hac ne quenq̄ voce lacessas.

Imitatiua.

Est imitatiuum / quod signat patrem imitari

I / patris iungas zo / vel so. quædam & in or dant

¶ Uerbū imitatiuū est quod signat patrē imitor / & imitationē sui primatiui signt vt patrizo vel patrisso. paternos mores imitor. Terē in Adelphis. Laudo te Ctesipho. patrizas. abi / te virū iudico. Matrisso. as. matrē imitor. Uulpisso vel vulpizo. vulpinas fraudes imitor. Atticisso. attice loquor. Plau. Non atticissat / sed sicilissat. Græcisso. as. græcos imitor. Et formatur a primo casu p̄matiui. in i / adiuncta zo vel sso. vt a patri patrizo vel patrisso. Quædā formant in or. vt philosophor pharis philosophos imitor. & Poetor taris. i. in poetica exerceo siue poetam ago. Ennius. Nunq̄ poetor: nisi podager.

¶ Diminutiua.

to syppe. to chat.
vt sorbeo / es. sorbillo. garro / is. garrulo.

Diminuens. is. & es. in ulo mutat / vel in illo.

Præsenti patris; sensum patris minuitq;

to rebuke. to deceyue.

Est primi flexus. deme hinc sugillo cauillo

to go assaute. to tycle. to syppe.

Et catulo quarti / tituloq; titillo pitisso.

¶ Diminutiuū verbū est / qd̄ in ulo / vel in illo finitū. sui primatiui diminutionem importat. vt Sorbillo. as. paruz sorbeo. Et formatur a scd̄a persona præsentis indicatiui. mutādo is. vel es in ulo. vel in illo. & est primæ declinationis. vt a garrio is. garrulo. as. i. parū garrio. Teren. in Adel. Et cyathos sorbillās paulatim hunc producā diem. Ab hac forma excipiuntur hæc Sugillo as. qd̄ licet a sugendo ducatur. signat tamen ex percussu carnem maculo: quod succus / hoc est liuor deducat. Inde sugillatus. i. percussione maculatus liuore. Plin. usli. xxvij. Caseus recēs cū melle sugillata emendat. Interdum sugillare est deridere. detrahere. accusare. reprehendere. Liuius. Legati grauiter ferentes se sugillatos esse. hiero. in præfatione pentatheuci. Qui me asserunt in. lxx. interpretū. sugillatione noua p̄ veteribus cudere: non damno. &c. Cauillo as. & cauillor aris. depo. quanq̄ a caluo. is. dicatur. signt tamē fallacia / aut dolo vtor. Cauillationē Cicero de ora. li. ij. accipit p̄ generali quodam faceciarū genere. tanq̄ scommate faceto et cauillo dicaculo / vbi inqt Duo sunt faceciarum genera. Alterū æqualiter in omni sermone fusum. Alterum pacutū & breue. Superior cauillatio: altera dicacitas nominata est. Catulo is. ire est gestire / et coitum maris appetere. Plautus. Quin meam vxorem vidi catulientem. Titulo as. est titulū impono. hiero. in prolo. super psal. Sciendum est. c. l. psalmos dauid cecinisse: quamuis aliorum nominibus titulentur. Titillo. las. est per blandimenta ingero. puoco. cōmoueo. vt fit / cū quis carnis pruritū sentit. Lactā. li. vj. his blandimentis / & suauitatibus titillat animas. Item pitisso. as. quod significatione diminutiuum est. sed non voce et signt parum gusto. Teren. Pitissando modo mihi quid vini assumpsit.

¶ Apparitiua.

Appare[illegible] notans/cum vocali praeeunte[illegible]
vt albeo.es.albico.as.
S/in ico vertit præsenti tempore patris.
.i.albeo manifeste vel aperte.
Est primi flexus/patris actum signat aperte.

¶ Appariti[uũ] verbũ est/qđ in ico terminatũ sui primatiui actum manifeste sigt. & formatur a scđa persona presentis tẽporis indicatiui.s/litera cũ vocali præeunte. mutatis in ico.vt albeo.es.albico.albicas.i.manifeste albeo. Fodio.fodis.fodico as.i.manifeste fodio. Uellico.aperte vello. Nutrico nutrio cum cæteris. Albi[co] Fodi[co] Velli[co] Nutri[co]

¶ De formatione participiorum.
De participijs pñtis in ens & ans.

Participans præsens/de imperfecto bene formes
vt amabam amans.docebam docens.loquebar loquens.
Præterito.si bam/vel bar mutaris in ns.

Exceptio.

quod facit ambiens.entis.
Hinc tamen excipies(dempto ambio)eo queo nata
vt adibam adiens adeuntis.adeundi.do.dũ.inquiens.euntis.eundi.do.dũ.
Quæ per iens/genitum per euntis eundo gerundum
Donant.& præsens/absens de absum/quoq; præsum.

¶ De participijs præteriti temporis & prioris futuri.

temporis.
Præteriti/sic participans formato/supino
vt a doctu doctus. a doctu docturus.
V si coniungas s/rus participansq; futuri.

¶ Exceptio.

a morior quod moritum in supino. ab orior quod ortum facit.
Mortuus hinc tollas moriturus sic oriturus.
a fuo futũ antiquo. verba quæ faciũt utum ſm quosdam.
Fio futurus.& ex utum quædam per iturus.
Sic nosco ignosco/tamen ignoturus habetur.

¶ Priscianus docet quædã esse verba in utũ supina formãtia:quorum participia futuri formãt per iturus/& v'balia in itio.vt argutũ arguiturus.tutũ tuiturus.sputũ sputurus.plutũ pluiturus. Salu.in histo. Quos aduersum multi ex bythinia volẽtes occurrere/falsum filium arguituri. Sed tuiturus videtur potius a tuitũ/qđ aliqñ a tueor ducitur Similiter nosco facit nosciturus.sed(vt Niniuita cẽset)a noscitum antiquo supino. Itidem ignosco ſm Pisonem frugi.li.ij.anna.ignoscitur⁹. vbi dicit. Quocunq; deliquisset/ignosciturũ affirmabat.habetur & ignoturus ſm regulã. Cice.in Cato. Ignoturũ alteri quod patrẽ/alteri qđ tutorẽ secut⁹ est. Cato li.v.origi. Quod eorũ nemo mihi ignoturus est. Argui[turus] Tuitu[rus] Noscit[urus] Ignosc[iturus] Ignotu[rus]

¶ De participijs posterioris futuri in dus.

In dus participans formes ex participante
Præte.& supi.verborum.

vt amantis. amandus.

Præsentis. geniti si tis mutaueris in dus.

¶ Formatio verbaliū nominū in or/us/io. ura/& trix.

Ex u/conficies in posteriore supino
Verbale or/simul us/vel io:iungatur & ura.
Ex tor trix formes/tamen ex sor rarius exit

¶ Verbalia in or. us. io. ura. & trix. formantur a posteriore supino. hac lr̃a u/mutata in or: vt cultor/defensor. In us: vt cultus. i. ornat⁹/accessus. i. adit⁹/luxus. i. libido. In io: vt lectito/accessio. i. incrementū/cōnexio. i. vnio sine colligatio. In ura: vt cultura. i. ornamentū/aliqñ terræ aratio. cū agri iūcta. vt agricultura. In trix vo formātur a vbalibus in tor/versa in trix: vt a cultor cultrix/victor victrix. Pauciora sunt verbalia in trix a verbalibus in sor. sed sunt pleraq; in sor (vt diximus in de generib⁹) cōis duo℞. leguntur tamen apud Probos. tonstrix. assistrix. & possestrix.

¶ Exceptio.

Quod dat itum vel ctum cum c. verbū quoq; primæ
Atio verbali. sic participante futuri
Aturus præbet. demas seco sectio formans
Atq; secatio quod rarum est hinc consule Vallam.
Dant in itor/vel itus. legitur sed raro domator.

¶ Uerba p̄mæ cōiugationis q̄ itū vel ctū cū c/in supino faciunt. verbale in atio potius q̄ȝ in itio. & participiū p̄ōris futuri in aturus poti⁹ q̄ȝ in itur⁹. vt sonatio sonaturus. plicatio plicaturus. &c. Demas hinc sectio a seco/qđ aliqñ (licet rarius) secatio format. author est Ualla. Formāt verbalia poti⁹ in itor & itus/q̄ȝ in ator & atus vt domitor/cubitor. domitus/cubit⁹. Tibullus solus dixit. li. iiij. Te duce nō alias conuersus terga domator. Colu. li. vij. Cubitorē bouē appellat q̄ sæpe discūbit ex puicaci cōtumacia. Hiero. li. can. Cū rex esset in accubitu suo. Pli. iñ di. In cubatu oia tonuerit. oia perciuit. Idē. Domitura boū. Ouid. de tristib⁹. Qui modo de tetrico referas domitore chimære. Sunt qui dicunt hæc verba olim fuisse tertiæ. & ideo in itor & itio & iturus (licet rarius) reperiuntur.

¶ Annotatio de imperatiui modi formatione in qua sæpius oberrare solent grā=matistæ.

¶ Ama/doce. audi. ab amas/doces/audis (ablata s/lr̃a. Lege a legis. ablata s/litera & i/in e vsa. Dicim⁹ tamē fac. duc. fer. &c. vt patebit. In tertia psona p̄sentis imperatiui amet ab amo. o versa in et. legat a lego/o vsa in at. doceat/audiat ab doceo/audio/o vsa in at. Prima pl̃alis a tertia singulari/t litera versa in mus. vt amemus/doceam⁹/legam⁹/audiam⁹/q̄ etiā sunt voces futuri optatiui. Tertia pl̃alis a tertia singulari. n lr̃a ante t/interposita. vt ament/doceant/legant/audiant. Secunda pl̃alis a scđa singulari/addita te: vt amate/docete/audite. Legite tamen a lege e in i versa. Prima & tertia futuri a scđa presentis impatiui. addita to syllaba vt amato/doceto/audito. legito tñ a lege e in i versa. Scđa pl̃alis a scđa singularis addita te syllaba. vt amatote/docetote/legitote/auditote. Tertia pl̃alis a tertia præsentis indicatiui. addita o lr̃a. vt amanto/docento/legunto/audiunto. Antiqua sunt amantote/docetote/legitote/auditote. apud doctos.

De formatione impatiui modi passiuæ vocis.

Scđa p̄ntis impatiui passiui formaᵗ a scđa actiui addita re syllaba. vt amare do=

cere/legere/audire. quæ desunt voces infinitiui actiue vocis. Tertia tam singularis quam pluralis fiunt a tertijs actiuorum addita ur: vt ametur amentur. doceatur doceantur. legatur legantur. audiatur audiantur. Prima pluralis a prima actiuorum s/in r versa. vt amemur doceamur legamur audiamur. Secunda pluralis a secunda pluralis actiuorum. te versa in mini. vt amamini docemini legimini audimini. Secunda et tertia futuri passiui. a secunda et tertia actiui. addita r litera. vt amator docetor legitor auditor. Prima pluralis futuri. eadem cum præsenti. Secunda pluralis/a secunda pluralis. i. finali versa in or. vt amaminor/legiminor/audiminor.

¶De defectiuis verbis & anomalis.

Confit confieri. suffit suffire leguntur.
Defit defieri tantum sic infit in vsu.

¶Confit confieri pro conficitur confici. et suffit suffire. pro suffumigo. in vsu sunt apud authores. Macrobius. Oportet diem qui ex quadrantibus confit intercalare. Virg. iiij. Confieri possit paucis aduerte docebo. Idem. At suffire thymo cæra quam incidere manes. ¶Defit et defieri/pro deest et deesse. et infit. pro dicere incipit/ et pro incipit in vsu reperiuntur. in reliquis vocibus deficiunt apud recentiores. Virg. Lac mihi non æstate nouum/nec frigore defit. Teren. in Ecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. Prisci. dicit defio in loco passiui deficio habere. sed sine teste. Liuius li. j. Tum ita Tullius infit. i. dicere incipit. Conf Defit

Ista forem. res. ret. rent. cum sibi compositiuis
Sunt optatiui coniunctiui quoq; voces
Infinitiui fore temporis estq; futuri.

¶Composita a forem sunt ista. Afforem. i. adessem. Conforem. i. simul essem. Virg. Atque vtinam rex ille afforet æneas. Terentius. Spero confore. id est conuenire vel concordes esse/vel simul fore. Defore. i. desit defuturum esse. Sillius. Promittit quam viris nulli se defore testem. Profore. i. prodesse. Horatius. Quæ nocuere sequar/fugiam que profore credam. Abfore. i. abfuturum esse. Ouidius. Sumitur tamen aliquando forem pro essem. et similiter sua composita. Foren Affore Confo Defore re. Abf

Faxo dat faxis faxit. pluraleq; faxint
.i. indicatiui. .f. temporis.
Pro faciam/primi estq; modi vox illa futuri
Sic faxim flectes optatiuiq; futuro
Dic subiunctiui præsenti tempore faxim.

Teren. Faxo iam hic aderit. i. faciam. Liui. Quod faxitis deum velim fortunare. Cice. de se. Nemo me lachrymis decoret ne funera faxit. Terent. in heau. Vtinam dij ita faxint. Plau. Verbum caue faxis. Faxo.

Flecte modi primi sic optantisq; futuro
Ausim sic ausis ausit tantum simul ausint.

Liuius. li. j. Nec si sciam dicere ausim. i. audebo. Festus dicit ausis pro audeas. Ouid. meta. vj. Et nihil est quod non inopino captus amore ausit. Ausim. Ausis.

Præsenti salue & saluete modi imperialis
Salueto flectas & saluetote futuro
Infinitiui præsens saluere dabitq;
Atq; modo simili variabis aueq; valeq;
Saluebis Cicero. valeant Terentius inquit.

¶Cice. ad Atticum. Saluebis a meo Cicerone. Lectum est apud antiquos salueo saluent et salueant. vt Plautus in truculento. Teren. Valeant qui inter nos dissidium Salue

volunt. Idem. Iubeo te saluere. Dicimus Aue ipsi venientes. etiā aduenienti. Dicimus. Uale & aliquando salue recedēti. Et dr̄ aue ab aueo. es. i. cupio. & p̄re nimia cupiditate gaudeo. vt sit Aue gaude et lætare. Nō autē dr̄ ab a. i. sine & interiectione væh. vt barbari quidam cēsent. Marci. Iam satis est nō vis apher auere vale. Idem. Mane tibi pro me discet auere liber.

Præsenti aio & ais. simul ait format & aiunt.
Imperfecto aiebam. cunctis cum socijs. & aisti
Perfecto. vel aistis. ai modo & imperitanti.
Optatiui aias iat iamus iantq; futuro.
Aiens participi. sed cætera non parit vsus.

Gelli. li. xvi. Siue aias/siue neges. hærebis in captione. Augu. dixit aisti. & aistis. vos adijcientis in malo aistis. Plau. vel ai. vel nega Cice. de fi. bo. Quasi ego curem quod ille aiat/ aut neget. Priscianus Aiamus dixit li. i construc. Sabellicus arbitratur legendū esse apud Catullū. aiste pro dicite. Apulei. vi. meta. Sic aiens crystallo dedolatum vasculum tradidit. Cicero in topi. Contraria aientibꝰ inq̄t.

Præsenti tantum Cedo dic cedite imperitantis.
¶ Cedo cuius prima corripitur est vox tantū imperatiui pro dic vel da format cedite pro dicite vel date. Teren. in Eunu. Quid factum est/cedo. Idem in phor. Tu mihi argentū cedo. Cedite rarius: nisi apud Plautū. p quo vetustissimi cete protulerunt. teste Marcello. Ennius in Medæa. Saluete optima corpora. cete. manus vestras. measq; accipite.

Flecte diunt pro dent optatiuiq; futuro.
¶ Diunt poeticū. vox sola futura optatiui: a quo perdiunt. apud Teren. non rarū: Dij tibi exitium diunt. in An. Alibi in Eu. Ut omnes dij deæq; eum perdiunt.

Gignit ouat vel ouans & ouatio cætera raro.
Et licet aduerbum visum. verbum dat amabo.

ouatio ¶ Ouat Phocas solum ponit tertiæ personę defectiuū cuius participiū ouans est verbale ouatio. i. paruus triūphus. reliqua parū sunt in vsu. Licet aliq dicāt. Ouo ouas ouat. &c̄. Parce tamē vtendū est qđ apud authores rarū. Ouat. i. letatur. gaudiū vociferādo vel canendo mōstrat. Amabo (authore Niniuita) integrū est. q: deducitur ab amo. as. Nec est proprie aduerbiū vel interiectio. licet vtriusq; vicem blandiendi fungi videatur. Regit eni post se actm̄ casum. vt amo. & penulti. pducit semper Comicis valde familiare. Cice. li. ij. ep'arū. Amabo te cura & cogita.

Quattuor hæc odi memini cępi quoq; noui
.i. indicatiui.
Pręterito primi variato modi reliquisq;
Temporibus ductis ab eo: sensum retinebunt
Voceq; præteriti. pręsentis præteritiq;
Flecte memento modiq; futuro / tote secundi.
A cæpi cęptus deducitur. osus ab odi.
Odi. i. odio psequor. freqūes (odio. is. rarius apud Ethnicos) sm̄ qsdā vox est præ-

teriti et sensum habet præsentis imperfecti et preteriti. i. odio odiebā odiui. et inde osus et osurus/et osor. Cicero tamen odio. is. est vsus. li. de oratore. Aut odiant/aut diligant. Seneca de virtu. Neminē odias. Hierony. in psa. Odiui omnē viam iniquitatis. Ab osus participio perosus et exosus. quorū verba perodi et exodi. exoleuerunt. Plau. inimicos osa sum. Uirg. Si non dū exosus ad vnū troianos. Naso. Ille perosus opes. ¶ Cœpi cū œ diphthongo a Cœpio antiquo pro incipio. qđ apud antiquos in vsu erat. Terentius in Adel. Sex totis mensibus obfecissem quā hic cœperet Cato. Cœpiā seditiosa verba loqui. Nunc pterito eius p psenti vtimur cū deductis cœperā. perinq. pissim. ro. pisse. cœptum ire. Et cœptū. ti. qđ est principium. Oui. Dij cœptis aspirate meis. Cæpi cū æ diphthōgo est pteritum solum a capio. vnde captus participium. sed a cœpi cœptus. Osus. P Cœpi.

Quęsumus a quęso. sed quęsit quęsere raro.

¶ Quæso vox presentis indicatiui dat solum quæsumus pro rogo et rogamus cætera exoleuerūt. Politia p i/quæsimus scribit. Olim enim itegrū fuit quæso/sis/quæsiui quæsitum vel quæsum. author est Nimiuita. Infinitiuū quæsere. Quæso

Inquio siue inquam pręsenti quis quit iuntq;.
Perfecto inquisti simul inquit. sicq; futuro
Format ies vel iet. modo & inque. iatq; secundo
Inquiat optantis tantum deflecte futuro.
Participans dat iens/nec in vsu plura reperta.

¶ Cicero de se. Ne in inquit et inqs sæpius interponerētur. Cice. de ora. li. ij. Aucupari verba oportebit/inquio vt ea que sunt frigidiora vitemus. Persius. hoc iuuat hic inqs/veto quisq̄ faxit oletū. Iuue. Quādo artib⁹ inqt honestus. Cice. in verrē. Ubi sunt Pāphile inquiunt scyphi. Idē scđo de ora. Tu vero inqsti molest⁹ nō eris. Inquies inquiet. Inquam apud Boetiū frequenter occurrent. Inquam etiam interdū sigt dixi. Terē. Ab te emittere multū eam inque. Cice. in. iiij. ad herē. Quid enim tibi vis aliquis inquiat. Plau. in aulu. Ita dij faxint. inquito.

Sodes/pro si audes. capesis sic/pro cape si vis.
Sultis/si vultis. sis si uis. iunge apage(et)sis
Pro remoue si vis: voces sunt imperitantis

¶ His defectiuis vtuntur poetæ. et comici psertim et interdū alij ad vitandū arrogantiā: qa superbū foret maiorib⁹ imperare. Et qa cræbra sunt nō opus erit testimonijs. Apagesis p Cœn. cor. sigt abduc/vel remoue si vis. fm Niniuitā. caue si vis. Apule. Apagesis iā cruentos deos. Metri causa interponit syllabicō p Tmesim.

Noctescit ningit lucessit sicq; diescit.
Atq; gelat ternę hęc impersonalia vocis.

¶ Hec impersonalia authore Phoca carent futuro imperatiui/gerundijs/et participijs.

¶ Annotatio.

¶ Explicit et expliciunt solus Alexāder ponit. quæ a probis authorib⁹ censentur barbara. Nam latini dicunt liber est explicitus/aut finitur. Marci. in apophoretis. Uersibus explicitum est omne duobus opus.

¶ Annotatio de antiquis.

¶ Si quis omnē antiquitatē diligenter perscrutari vellet multa plura inuenirēt anomala et ecliptica. Ut excessis/pro excedas. irritassis. pro irrites. prohibessis/pro prohibeas. locassis/pro locauero dias p des. creduis pro credas. supplicassis/p supplices. negassis/p neges. taxis/p tāgas. adassint/p adigāt. sine nūero id genus alia sunt apud Plau. et vetustissimos. vt bitet pueniat. Plau. Dij te seruassint.

Idem. Id Iuppiter prohibessit. Terentius. Caue quoq; ex isthoc excessis loco. pro excedas. Varro. Caue mesi taxis libris. Quæ omnia sunt fugienda nobis.

Dor der for furo fer: simplex nunc abdicat vsus.

¶ Hæc simplicia dor & der passiuũ a do das. for faris. furo. i. insanio. fer a for faris in coniunctiuo non sunt in vsu. sed in cõpositione vsitantur. vt pessundor. affor.

De verbis apocopen patientibus.

Dic duc fac & fer / dico duco facio fert
Donant cum natis. facio formant fice nata.

¶ Hæc. iiij. verba patiũtur apocopen. in scd̃a singulari imperatiui modi tantum. nã in plurali integrã seruant formã. vt a dic dicite. duc ducite. fac facite. excepto hoc verbo fer a fero qd̃ facit ferte. Siliter eorũ cõposita eandẽ apocopen patiuntur. vt adduc adducite. pter facio cõposita q̃ integrã seruant formã. vt efficio effice. cõfice.

¶ De verbis syncopen patientibus.

vt amaui.
Verbis quæ primi flexus ui præterito dant.
vt amasti pro amauisti. amastis pro amauistis.
Præterito numeri persona vtriusq; secunda.
vt amarunt pro amauerunt.
(Vi dempto) & terna plurali syncopa fiat
vt amaram / amassem / amarim / amaro / amasse. in oibus personis.
Temporibus reliquis ab eo ductis fit vbiuis.
vt cupiui / audiui.
Verbis quæ terni aut quarti iui præterito dant
vt cupij / audij. in oibus personis vtriusq; numeri.
Præterito (subtracto u) syncopa fiet vbiq;
cuperam. issem. rim ro. isse. audieram. issem. erim. ero. isse.
Temporibus cunctis ab eo reliquis quoq; ductis
triui. siui.
Syncopa non fiet quando bissyllaba vox est.
a scio. a noui. a flo. a fleo.
Ni scisti nosti flasti flesti: tamen isti
Martialis. Aequora per scylle magnus comes exulis isti.
Pro iuisti legitur: dixti generis reliqua eius
Teren. hui dixti pulchre.
Quandoq; inuenies vsurpauisse poetas

¶ De verbis anomalis.

¶ Verbũ anomalũ vel ano. me/est qd̃ contra aliorũ regulã format. vt sum es fuit. Sum sic declinatur. Sum es est plurali sumus estis sunt. Imperfecto eram eras &c. Perfecto fui fuisti. &c. cũ ductis fuerã. erim. issem. ero. isse. habet preteritũ ab antiquissimo verbo fuo fuis. i. sum es. Cuius adhuc aliqua reperiũtur apud Plau. et ipsum etiã Virg æneι. xj. Tros rutulus ve fuat nullo discrimine habebo. Plau. in am. Nequisq; tam audax fuat homo. Idẽ in cap. Caueto ni iratus fuas. Futuro ero eris. &c. Impatiuo modo sis vel es sit. plurali simus sitis vel estis (aliqñ site) sint. Teren. in an. Bono aio es. Virg. huc ades o formose puer. Plau. in Curgu. Site mihi volentes propiciæ. sed exoleuit. Futuro esto. plurali simus estote sunto. Optatiuo essem esses. &c. futuro optatiui & psenti cõiunctiui sim sis. &c Infinitiuo præsenti esse. pfecti fuisse. Futuro futurus. ¶ Ens in vsu doctorum non est. a dialecticis vsitatum. Sum caret gerundijs et supinis. Potens nomen est. participia vero præ-

sens ꝛ absens. [illegible]
¶ Adsum ades adest. assumus adestis assunt. Imperfecti aderam. pfecti affui. af= Adsum
fuerã. adero. Imperatiuo adsis vel ades (nõ assis). Sic prosum prodes prodest. ꝛc.
profui. ꝛc. Possum potes potest possumus potestis possunt. poteram. potui. potero
Veteres dicebant potessim. potessem ꝛc. pro possim possem. Et potestur poteratur
possetur. ꝑ potest poterat posset. his ꝛ sitib⁹ scatet Plau. Cœli⁹ cũ suis cõtẽpora=
neis. Reliqua cõposita declinant vt sum. ¶ Volo vis vult. Plrali volumus vultis vo
lunt. Imperfecto volebã bas bat. ꝛc. Perfecto volui isti. ꝛc cũ suis deductis. vt vo=
luerã. erim. voluissem. voluero. Futuro volam. les. ꝛc Imperatiuo caret. qꝛ volun=
tas est libera neq; imperari potest. Licet Diomedes dixit. Volito tote. Alij. fac ve=
lis. nõ sunt in vsu. Opta. etiã vellẽ. les. ꝛc. quæ voces sunt imperfectiui. subiũctiui
.i. futuro optatiui velim velis. ꝛc. Infinitiuo velle. Supino ꝛ gerundijs caret. teste
Phoca. Licet aliqui (nullo authore) dicant volitum voliturus.
¶ Malo mauis mauult. Plurali maluim⁹ mauultis malunt. Imperfecti malebã. Malo.
perfecti malui. cũ deductis maluerã maluerim. maluissem. ro. futuro. malem. les.
ꝛc. Quinti. li. j. Qui græcã figurã: non latine. sed citra repræhẽsionem loqtur. Im=
pera. caret. Opta. mallẽ. maluerim. maluissẽ. malim ꝯiũc. malim. mallẽ. rim. luisse.
ero. Infini. malle. maluisse. cæteris caret. Leges apud vetustissimos non imitãda
mauelim ꝛ mauellẽ. Plau. in au. Mori sese mauolet. Idẽ in Amphitriõe. Experiri
isthuc mauellẽ. ¶ Nolo similiter inflectit. Nolo nonuis nõuult. nolumus nõuultis Nolo.
nolũt. Imperfecto nolebam. præterito perfecto nolui. noluerã. cum alijs deductis
vt noluerim. luissem. ero. luisse. Futuro nolã. les. ꝛc. Imperatiuo noli nolite. futuro
nolito. tote. optatiuo. nollẽ. noluerim. luissem. futuro. nolim. Cõiũctiuo nolim. nollẽ
erim. luisse. ero Infinitiuo. nolle. noluisse. reliq non sunt in vsu. ¶ Fio. i. efficior. fis.
fit. ni more quartæ coniugationis. irregulariter tamẽ. Preterito factus sũ cũ de
ductis tẽporib⁹. Impatiuo caret. vel ẽm quosdã mutuatur a futuro optatiui fias
fiat. ꝛc. Nã si fite ꝛ fitote raro (nisi apud antiquos) leguntur. vt apud Plautũ ꝛ Cato
nẽ. Veteres fitur. ꝛ facitur ꝛ facessetur ꝛ alia multa dixere (vt probat Priscianus)
quæ exoleuerũt. in reliquis fio per quartã coniugationem declinatur.
¶ Eo ꝛ queo per quartã cõiugationẽ ꝛ nihil anomalũ habẽt. nisi ibam. quibã. ibo. Eo. Qu
quibo. ꝛ in quibusdã tẽporib⁹. vt personis scdã vocalẽ ꝑ tertia. vt Eo is it. Plrali
imus itis eunt. Imperfecti ibã. pfecti iui. cũ alijs deductis. iueram. issem. rim. ro.
isse. Futuro eam ies iet. ꝛc. sed vsitatius ibo. bis. ꝛc. Quanq; antiqui illud futuruz
in ibo enũciauere. iam tamen exoleuit: nisi in ibo ꝛ quibo. Cæcilius. audibis male
si male dicis mihi. Proper. Lenibũt tacito vulnera nostra sono. Apd Plau. est fre=
quẽs. Imperatiuo I. eat. eam⁹ ite eant. Futuro ito eam⁹ itote eunto. Optati. irẽ.
iuerim. iuissem. eã. Cõiũcti. eã. irẽ. iuerim. iuissem iuero. Infinitiuo ire. iuisse. itu=
rũ esse. Gerũdia eũdi. do. dũ. Supi. itũ. itu. Participia iens iturus. Sic ꝛ queo va=
riatur. Cuius gerundia non legimus/ sed nec a væneo participia.
¶ Edo es est. plrali edim⁹ editis edũt. Edebã. edi. ederã. edã. Impatiuo es vel ede/
edat. plrali edam⁹. este vel edite edãt. Futuro esto vel edito plraliter edam⁹ estote/ Edo.
vel editote. edũto vel tote. Opta. eẽm. ederim. edissem. edã. Cõiũ. edã es eẽm ederi
edissem. edero. Infi. esse. edisse. esurũ esse Gerũ. edẽdi do. dũ. Supi. esum. su. rarius
estũ. tu. Parti. edẽs esur⁹ vel estur⁹. Passiuũ ei⁹ regulare est: nisi qd estur ꝑ edit dr. es/vel
Cõposita ei⁹ eãdẽ sequunt formã ẽm qsdã. vt comedo comes comest. Exedo/ exes
exest. Virgi. iiij. æneí. Quid delubra iuuant: est mollis flãma medullas. est ꝑ edit.
idẽ. j. geor. Ut mala culinos eẽt rubigo. esset ꝑ cõmederet. Plau. i milite. Es/ bibe
.i. comede. Mar. Si vis esse sat/ nrm potes esse papũ. Oui. j. de põto. Estur vt occul= Estur.
ta vitiata putredine nauis. Plau. Ueniat senex quẽ absentẽ comes. Cice. ꝑ hortẽ. Comes
q sæpe ipse comest. Idẽ. Aegritudo lacerat/ ꝛ exest mẽtẽ. Pli. Comesse fœt⁹ suib⁹ Exest.
nõ est ꝓdigiũ. Cice. ꝑ sextio. ꝛ bona sol⁹ comesset. Idẽ ꝑ L. Flacco. Quasi bona co=
messe romæ nõ liceret. Apd vetes edo regularit declinabat. teste Seruio sup illd.
v. æneí. Nõ media de gẽte phrygũ exedisse/ nephãdis. vbi etiã dicit es a suz corri=
pi ab edo ꝓduci. hiero. in sacris qñq; vetustã ꝯiugationẽ imitat. vt illo. Quis plã
tat vineã ꝛ de fructu eius nõ edit. alibi. Vincẽti dabo edere de ligno vitæ. Seruio
cõsentit Diomedes. vñ meli⁹ dicem⁹. Comedo comes ꝙ comedo comedis.
¶ De ijs verbis q in pma psona dupliciter efferunt ꝛ idẽ signt.

.i.coiugationis. vt obdureo denseo.
Sunt duro & denso primę.per eoq; secundę.
.s.passiua.
Sunt primę actiua hęc: quando sunt neutra secundę.
.s.cōgrego. .s.coiugatiōis. to vnyte or knyt to gydder.
Est vno primę.sed crebrius vnio quartę

¶ De verbis tam primę q̄ tertię cōiugationis in prima psona cōfusis/in significatione diuersis.

.i.cōiugationis.
Primi nunc flexns sunt ischęc nunc quoq; terni.
las.to cal. das.to cōmaunde. las/to speke to. ras.to lokke. das/to laye a groūd werke.
lis.to dryue. dis.to ete or chue. lis.to dryue. ris.to sowe. dis.to powre.
Appello mando compello sic sero fundo
to saye. to dedycate. to wyll.
Dic dico dicis/dico sicq; dicas:volo visq;
to flye. to bequethe. to rede.
Dic volo sicq; volas.lego legas.lego gisq;
Esto lauo primæ.ternę quandoq; repertum.
Dic pinso pinsis.legitur pinsas quoq; raro.
¶ Lauo olim erat ternæ. Hora. Phœbe qui tanto lauis amne crines. Idem. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympha. Similiter pinso nūc tertiæ.olim erat pmę Calphurnius. Dicitur et nigrū pinsare legumine panem.

Sedo per s/primæ.cedo per c/quoq; ternæ.

¶ De ijs q̄ sunt tam secūdæ q̄ tertiæ cōiugationis.

Nunc terni flexus/nunc sunt hæc verba secundi
& tergeo. caueo. strideo. fulgeo. to be hote.
Tergo cauo strido sic fulgo ferbeo ferbo
conniueo. excelleo. sorbeo. oleo. frigeo.
Conniuo excello sorbo iungas olo frigo
Vngo deflectes vngis simul vnguo dat vnguis.

¶ De ijs quæ confusum habent pręteritum.

Præteritum retinent confusum quæ comitantur.
Pasco pauet paui dant:cresco cernoq; creui.
Pendeo pendo pependi.tendeo tendo tetendi.
Mulceo mulgeo mulsi:luceo lugeo luxi.
Vult acet ac acuit acui:pateo patiorq;
Et pandor passus:frigo cum frigeo frixi.
Versus formabunt ambo verror quoq; vertor.

FINIS.

¶ Lōdini in ędib9 VVinādi de VVorde.xxij.supra sesq; millesimum nostrę redemptionis anno.